

A red flame-shaped logo with the text "internet Hot Hit" in white and yellow.The cover art features a male character with long, light-colored hair in the background and a female character in the foreground. She has long, dark, flowing hair and is wearing a white mask with a black snake-like tattoo on her right cheek. She is holding a glowing blue sphere of energy in her outstretched hand. The background is dark with some light effects.

MAGIC

WORLD ONLINE 6
โลกออนไลน์ในฝัน

Story : Mr.Saka

109

ลอกคราบ

เมื่อถึงเวลาเข้าเรียนในเช้าวันจันทร์ ก็เกิดความปั่นป่วน

วุ่นวายตามความคาดหมาย ดีที่พวกชัยเกณฑ์สมาชิกชมรมมารอรับตุลา ตั้งแต่เช้า เพราะรู้ว่าการที่ตุลาเปิดตัวกับสื่อในประเทศไทยเมื่อวันเสาร์ ที่ผ่านมา ที่โรงเรียนจะต้องวุ่นวายแน่นอน แต่กว่าจะฝ่ากองทัพนักเรียน มาได้ ก็เล่นเอาหมดแรงไปตามๆ กัน

“ได้ชื่อ ไปลุยบอสตัวใหม่ของเกาะเริ่มต้นมาหรือ ตอนแรกได้ข่าวว่าถูกฆ่าตาย นี่กว่านายจะแพ้ให้มอนสเตอร์ที่เกาะเริ่มต้นซะแล้ว” คิงอดแซวไม่ได้ เมื่อเหตุการณ์สงบลง และพวกเขามา นั่งพักเหนื่อยในห้องเรียนแล้ว

“อืม...พวกนายรู้ข่าวเร็วดีนี่ แต่จริงๆ แล้วไม่ใช่บอสตัวใหม่หรอก เป็นบอสที่มีมานานแล้ว เพียงแต่ยังไม่เคยมีใครไปสำรวจแถวนั้นอย่างละเอียดเท่านั้นเอง เจ้านี่มีวิธีซ่อนที่อยู่อาศัยที่ไม่ธรรมดาจริงๆ นั่นแหละ” ตุลาตอบกลับยิ้มๆ

“แต่ได้ชื่อก็สุดยอดไปเลยนะ ผู้เล่นคลาส 4 ร้อยกว่าคนลองสู้กับพวกมันดู ถึงจะชนะ แต่ก็เหลือรอดกลับไปแค่ยี่สิบกว่าคนเท่านั้นเอง ส่วน

ได้ชื่อคนเดียวต่อสู้กับพวกมันทั้งวันทั้งคืนกลับฆ่าบอสได้ ตอนนี้อยู่ในเว็บบอร์ดกำลังวิเคราะห์ฝีมือของได้ชื่อกัน จนกลายเป็นประเด็นร้อนแรงไปแล้ว” เอกกล่าวบ้าง

ตุลาอดขาไม่ได้ สภาพของผู้เล่นคลาส 4 กลุ่มนั้นเรียกว่าชนะได้หรือเปล่า เขายังไม่แน่ใจนัก แต่ถ้าเขาไม่สอดมือเข้าไปลอบสังหารบอสล่ะก็ การต่อสู้คงยืดเยื้อไปอีกหลายชั่วโมง พอผู้เล่นกลุ่มนั้นหมดแรง คงไม่มีใครรอดกลับไปแม้แต่คนเดียว

“หือ” ตุลาตเสีียงลง “รู้แล้วเหยียบไว้เลยนะ มอนสเตอร์คลาส 2 ผู้นี้ไม่ธรรมดาอย่างที่พวกนายคิดหรอก ขนาดฉันกับพวกแมวมณีก็กำลังกัน ยังตายมาแล้วรอบหนึ่ง ออนไลน์ฉันนี่ว่าจะฝึกฝนสักวันสองวัน แล้วค่อยไปแก้มืออีกรอบ”

“เฮ้ย! จริงเหวอ” ชัย คิง เอก และกรรทานอย่างตกตะลึง ตุลาเนียนะแพ้ แถมณีก็กำลังกับพวกแมวมแล้วยังสู้ไม่ได้ ไม่น่าเชื่อ

ตุลาตัดสินใจเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้พวกชัยฟังคือ หลังจากกลุ่มผู้เล่นวาร์ปกลับเมืองไปแล้ว ตุลา ก็ไปทำทนายฝูงเหยี่ยวสายฟ้าอีกครั้ง คราวนี้เขาเตรียมพร้อมมาเป็นอย่างดี แผนการต่างๆ ย่อมสัมฤทธิ์ผล แต่ก็แค่ช่วงแรกๆ เท่านั้น ตุลาต่อกรกับฝูงเหยี่ยวและสังหารพวกมันไปมากมาย หลังจากบอสเหยี่ยวฟื้นคืนชีพและกลับเข้าร่วมศึก ตุลา ก็ใช้ท่าไม้ตายอย่างต่อเนื่อง เพื่อแยกตัวบอสเหยี่ยวจากเหล่าองครักษ์ จากนั้นเกลก็ใช้วิธีเดิมผสานพลังแมวมทั้งห้าตัวเป็นหนึ่งเดียวกัน แล้วพุ่งจู่โจมด้วยความเร็วสูง

แต่บอสเหยี่ยวดูเหมือนจะมีประสบการณ์ในการรับมือกับการลอบสังหารรูปแบบนี้มากขึ้น ทันทีที่มันสัมผัสได้ถึงการเคลื่อนไหวของพวกแมวม มันก็บงการฝูงเหยี่ยวได้อาณัติเข้ามาเป็นโล่คุ้มกันทันที แต่เกลมีความเร็วจากการผสานพลังสูงมาก ส่วน ‘โล่เหยี่ยว’ ที่เข้ามาบังบอสกลับ

ก็มีเพียงห้าตัวเท่านั้น ดังนั้นทั้งโล่เหยี่ยวและบอสเหยี่ยวจึงถูกจัดการไปพร้อมๆ กัน

เมื่อบอสเหยี่ยวเสียชีวิต ผุ่งเหยี่ยวก็คลุ้มคลั่งอีกครั้ง แน่หนอนว่าในสภาพนี้ พวกมันย่อมยากจะทำร้ายตุลาได้ ไม่ถึง 10 นาที ผุ่งเหยี่ยวก็ถูกจัดการไปหลายร้อยตัว แต่ดูเหมือนว่าผุ่งเหยี่ยวจะเตรียมการรับมือสถานการณ์แบบนี้ไว้แล้ว อาการคลุ้มคลั่งของผุ่งเหยี่ยวในครั้งนี่จึงสงบลงเร็วมาก

แม้จะปราศจากบอสเหยี่ยว แต่คราวนี้ผุ่งเหยี่ยวกลับจู่โจมได้อย่างเป็นระบบ จนตุลาไม่สามารถปลีกตัวหลบหนีได้ เขาได้แต่รอให้ท้องฟ้ามืดมิด จะได้หาทางหลบหนีไปฟื้นฟูความเหนื่อยล้าที่สะสมมาหลายชั่วโมง หลังจากผ่านไปอีกหลายชั่วโมง บอสเหยี่ยวก็ปรากฏตัวขึ้นอีกครั้ง ตุลาเห็นว่าอีกไม่นานท้องฟ้าก็จะมืด เขาจึงใช้ไม้ตายเปิดทางให้พวกแมว คราวนี้เป็นบลังก้าที่รับหน้าที่จัดการกับบอสเหยี่ยว แต่นึกไม่ถึงว่าทันทีที่บลังก้าพุ่งตัวเข้ามา โล่เหยี่ยวกลับเพิ่มมากขึ้นจากเดิมห้าตัวเป็นสิบกว่าตัว แม้บลังก้าจะลงมือสุดกำลัง ก็ทำได้แค่จัดการกับนกเหยี่ยวที่มาขวางทาง และทำร้ายบอสเหยี่ยวจนได้รับบาดเจ็บสาหัสเท่านั้น ไม่สามารถสังหารมันได้

บลังก้าที่พลาดท่าเห็นว่าอีกไม่นานท้องฟ้าจะมืดมิด จึงตัดสินใจลองฝ่าค่ายกลร่วมกับตุลา แมวอีกสี่ตัวที่เหลือก็คิดตรงกัน แล้วร่วมมือกันอย่างพร้อมเพรียง

แม้ว่าพวกมันจะเข้าใจหลักการการเคลื่อนไหวของค่ายกลจากการเชื่อมจิตกับตุลา แต่ความเข้าใจกับการลงมือจริงกลับเป็นคนละเรื่อง เนื่องจากถึงจะรู้รูปแบบ แต่เมื่อเผชิญหน้าจริงๆ ความรู้สึกกลับแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง

ค่ายกลคืออะไร ค่ายกลนั่นคือ หลักการแห่งมายาศาสตร์ เป็น

ศาสตร์แห่งการเปลี่ยนแปลงที่สามารถหลอกประสาทสัมผัสได้ โดยประสาทสัมผัสนั้นสามารถใช้วิธีการบางอย่างหลอกดวง ทำให้การรับรู้ผิดเพี้ยนได้ เช่น หลังจากกินซ็อกโกแลต แล้วได้ดื่มน้ำหวานตามหลัง จะรู้สึกได้ว่าน้ำหวานที่ดื่มมีความหวานน้อยกว่าปกติ หรือหากจ้องสีฟ้าอย่างต่อเนื่องแล้ว ภาพจะถูกเปลี่ยนเป็นสีแดงอย่างกะทันหัน ดังนั้นเมื่อหลักการแห่งมายาศาสตร์หลอมรวมกับพลังพิเศษของโลกนี้ จึงก่อให้เกิดค่ายกลที่มีอานุภาพร้ายกาจ

เหยี่ยวสายฟ้ากลุ่มนี้ก็เช่นกัน พวกมันแต่ละกลุ่มใช้ความเร็วแตกต่างกันในการบินวนเพื่อจับเคลื่อนค่ายกล แต่ละตัวแผ่พลังออกจากร่างหนักเบาไม่เท่ากัน บางจุดกล้าแข็ง บางจุดบางเบา แม้พวกแมวจะรับรู้ถึงรูปแบบการบินของพวกเหยี่ยว แต่พอเข้ามาอยู่ในค่ายกลจริงๆ กลับถูกสภาพแวดล้อมที่นักฟุ่่นี่สร้างขึ้นหลอกดวงจนสับสน บางครั้งพวกมันรวมพลังพุ่งใส่จุดที่มีพลังบางเบา แต่ปรากฏว่า เป็นเพียงกลลวงหลอกล่อให้พวกมันเข้าสู่โซนสังหาร พวกแมวยังไม่มีความสามารถถึงขนาดวิเคราะห์การจับเคลื่อนค่ายกลได้รอบด้านอย่างตุลา จึงตกเป็นเป้าโจมตีครั้งแล้วครั้งเล่า

ส่วนตุลา พอเขาเห็นพวกแมวจำเข้ามาอยู่ในค่ายกลแล้วพุ่งใส่ประตูตาย เขาก็ต้องใช้ดาบแสงพิฆาตคลี่คลายสถานการณ์ให้พวกแมวจำแล้วครั้งเล่า ทำให้เหน็ดเหนื่อยจนสายตัวแทบขาด ที่สำคัญ กระแสพลังในค่ายกลยังคลุ้มคลั่งปั่นป่วน จนเขาไม่สามารถสื่อสารกับพวกแมวจำได้ จะเรียกพวกมันเข้ามาอยู่ในผนังก็ทำไม่ได้

เมื่อดูน่าเห็นสถานการณ์คับขัน เธอจึงพยายามลอบใช้เวทจากระยะไกลคอยสนับสนุนพวกแมวจำต่างๆ แต่เธอกลับประหม่นผู่่งเหยี่ยวต่ำเกินไป ไม่นานนัก ผู่่งเหยี่ยวที่มีสายตาคมกล้าจำนวนหนึ่งก็มองออกถึงความผิดปกติของจุดที่ดูน่าใช้ภาพลวงตาบดบังตัวเองอยู่ ดูน่าจึงกลาย

เป็นเป้าจู่โจมอันดับแรก

เนื่องจากตุลาเปิดตา แล้วแผ่ประสาทสัมผัสไปรอบทิศ ทำให้เขารู้สึกได้ เขาจึงรวบรวมพลังถึงขีดสุด แล้วใช้ดาบแสงพิฆาตสองครั้งซ้อน ครั้งแรกคลี่คลายอันตรายให้พวกแมว ครั้งที่สองใช้เบิกทางพาตัวออกมา นอกค่ายกล แล้วรีบทะยานไปช่วยลูน่า เมื่อมาถึงก็สั่งให้ลูน่าเข้าผนึกอย่างเร่งด่วน

เมื่อตุลาปลีกตัวมาช่วยเทพจิ๋ว แม้จะไม่กี่วินาที พวกแมวก็ตกอยู่ในสภาวะคับขัน ทำให้ตุลารีบใช้วิชาทะยานฟ้าเข้าไปช่วยพวกแมวด้วยความเร็วสูงสุด นำเสียดายที่พวกแมวตกอยู่ภายใต้แรงกดดันของฝูงนกเหยี่ยวหลายพันตัวจนสลบกลางอากาศ เมื่อพวกมันสลบ ตุลายอมไม่สามารถผนึกพวกมันได้

ในสภาพที่หมดเรี่ยวสิ้นแรง ไม่นานนักตุลาและพวกแมวก็กถูกฝูงนกเหยี่ยวหลายพันตัวรุมสังหาร และพวกแมวก็กได้ล้มรสประสพการณ์เสียชีวิตเป็นครั้งแรก

โซคยังเข้าข้างอยู่บ้างที่แมวทั้งห้าตัวต่างผ่านภารกิจเลื่อนคลาสแล้ว แม้ปลั่งกำจะทำร้ายบอสเหยี่ยวจนบาดเจ็บสาหัส แต่ดูเหมือนปรากฏพิษจะแทรกซึมเข้าร่างของบอสเหยี่ยวอย่างรุนแรง จนมันเสียชีวิตก่อนปลั่งกำเพียงชั่วคราว ทำให้ปลั่งกำผ่านภารกิจเลื่อนคลาสอย่างฉิวเฉียด แม้พวกแมวจะเสียชีวิตจนระดับลดลงเป็น 99 แต่หลังจากฟื้นคืนชีพ ตุลาได้ติดต่ออาคารบริการผู้เล่น และพบว่าหากพวกแมวเก็บระดับจนครบ 100 แล้วมาส่งภารกิจ พวกมันจะเลื่อนคลาสได้เลย ไม่ต้องทำภารกิจใหม่ ทำให้ตุลาถือโอกาสรับภารกิจเลื่อนคลาสให้ลูน่าในคราวเดียวกัน จากนั้นเขาก็ออกจากเกม

ในขณะที่รับฟัง ชัย คิง เอก และกร ต่างก็อุทานออกมาหลายครั้ง เพราะแม้ตุลาจะเล่าด้วยน้ำเสียงเรียบๆ แต่เหตุการณ์ที่เล่ามาปีบคั้น

อารมณ์ผู้ฟังอย่างมาก

“ให้ตายเถอะ! ไม่นึกเลยว่าเกาะเริ่มต้นจะมีมอนสเตอร์ที่ร้ายกาจมากขนาดนี้”

ตุลาอีมีรับ แล้วอธิบายเพิ่มเติม “จริงๆ แล้วมอนสเตอร์แต่ละตัวไม่ได้เก่งกาจมากมายหรอก เพียงแต่พวกมันมีวิธีผสมพลังที่ยอดเยียมมาก ตอนแรกฉันเข้าใจว่า นกเหยี่ยวพวกนี้มีบางตัวบรรลุวิถีแห่งเวทชะด้วยซ้ำ แต่ความจริงพวกมันมีวิธีผสมพลัง จนเวทที่ใช้รุนแรงเทียบเท่าผู้มีทักษะการใช้เวทระดับวิถีต่างหาก ถ้าจำนวนของพวกมันมีหลักร้อยยังไม่่น่ากลัว แต่ถ้ามีหลักหมื่นหลักพันละก็ อันตรายมาก ยิ่งฉันต่อสู้กับพวกมันใกล้ๆ รัง พอพวกมันตายไม่นานก็เกิดใหม่ แล้วกลับมาช่วยรบ ยิ่งเหมือนกับจำนวนของพวกมันไม่มีที่สิ้นสุดเลยทีเดียว”

คิงที่เห็นสีหน้าของตุลาอดกล้าวไม่ได้ “แกเพิ่งแพ้พวกมันมาหมาดๆ ทำไมถึงทำหน้าที่ใจนักวะ ฉันนึกว่าแกจะแค้นพวกมันมากซะจนจัดกองทัพไปล้างบางซะอีก”

“ฮ่าๆ นายคิดว่าฉันจะโกรธแค้นที่พวกมันฆ่าฉันหรือ ไม่หรอก ดีใจซะอีกที่มีคู่มือที่น่าสนใจขนาดนี้อยู่ที่เกาะเริ่มต้น ฉันจะฝึกฝนจนกว่าจะเอาชนะพวกมันได้อย่างเด็ดขาด ไม่มีทางที่ฉันจะอาศัยน้ำมือคนอื่นมาล้างบางพวกมันหรอก”

ตุลาหัวเราะอย่างมีความสุข ปัญหาของเขาคือ ขาดคู่มือที่มีฝีมือมากพอ ฉะนั้นในเมื่อหาคู่มือที่มีฝีมือทัดเทียมไม่ได้ นกฝูงนี้ที่มีจำนวนนับหมื่นตัวจึงเป็นคำตอบที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการฝึกซ้อมฝีมือนั่นเอง

พวกซัยฟิงแล้วก็หันไปมองหน้ากัน ปกติเกมที่มีโทษการตายคือค่าสถานะหายไปมากมายอย่างเกม MWO ไม่ว่าใครก็ตามที่พลาดท่าเสียชีวิต มักจะต้องทำใจก่อน บางคนถึงกับรู้สึกแสบไปหลายวัน แต่ตุลากลับตรงกันข้าม หมอนี่ยิ่งแพ้ยิ่งสู้ มิน่าถึงได้ทนรับการฝึกกับยอดฝีมืออย่าง

ท่านไปได้กลางได้

“เอาเป็นว่า พวกนายห้ามเอาเรื่องนี้ไปบอกใครก็แล้วกัน ถ้าพวกผู้เล่นธรรมชาติรู้ว่ามียอนสเตอร์คลาส 2 ที่เก่งขนาดนี้ คงไม่คิดจะต่อกรด้วย พวกนักฝึกสัตว์เองก็คงเช็ดแล้ว เพราะเจ้านกพวกนี้พอเพื่อนถูกจับได้ พวกมันจะฆ่าทิ้งแบบไม่เสียเวลาคิดเลย ยิ่งงะพอกเกิดใหม่ ก็กลับไปเกิดในรังอยู่ดี ดังนั้นเจ้านกพวกนี้คงเป็นคู่มือที่ยอดเยี่ยมให้ฉันได้อีกนาน ยิ่งตอนนี้ฉันกำลังฝึกการใช้พลังธาตุในการต่อสู้ ยิ่งไม่อยากให้ใครเห็นตัว” ตูลากกล่าวสรุป

กรหันมาถามตูลาอย่างสงสัย “อ้าว ไหนบอกว่ายังถอดแหวนผนึกเวทไม่ได้ไง แล้วใช้เวทมนตร์ได้แล้วหรือ”

ตูลาอธิบายว่า “เวทมนตร์คือ การสั่งให้ธาตุทำตาม ใ้รูปแบบที่แหวนผนึกเวทผนึกไม่ให้ทำงานคือ การใช้เวทมนตร์โดยยืมพลังจากคนอื่น แต่การใช้พลังธาตุตรงๆ ผนึกไม่ได้ แต่กั้นะ การจะทำแบบนี้ได้คงต้องมีทักษะควบคุมธาตุสูง ขนาดฉันสัมผัสพลังธรรมชาติได้ตั้งแต่แรก ก็ยังต้องใช้สมาธิสูงมาก กว่าสร้างธาตุจากความว่างเปล่าได้ ส่วนตอนนี้พอจะทำได้บ้างแล้วละ วิชดาบแสงพิฆาตเลยใช้ได้ง่ายขึ้นเยอะเลย”

“ทักษะควบคุมธาตุของแกเท่าไรแล้วละ เมื่อก่อนจำได้ว่าควบคุมธาตุดินได้ 10% กับธาตุไฟนิดหน่อยนี่นา” กรอดถามไม่ได้

“อืม...ธาตุดินเกิน 40% แล้วละ” ตูลาไม่อยากให้เพื่อนเสียกำลังใจจึงตอบแบบนี้ หากให้กรรู้ว่า ตอนนี้ทักษะควบคุมธาตุหลักของเขาอยู่ที่ระดับ 80 ทุกธาตุ ไม่รู้ว่ามีนักเวทอย่างกรจะมีปฏิกิริยาแบบไหน

แต่แค่นี้กรก็เบิกตาโตแล้ว “หา! 40! บ้าไปแล้ว! ทำไม่ถึงขั้นไหนขนาดนี้ ฉันเล่นมาตั้งนาน ธาตุหลักอย่างธาตุไฟยังไม่ถึง 50 เลย เกาะเริ่มต้นวิหารแห่งธาตุก็ไม่มี ทำได้ยังไงกัน”

“ก็ดึงพลังธาตุจากอัญมณีธาตุตรงๆ เลยนะสิ อืม...แต่สำหรับนาย

ฉันไม่รู้ว่าจะทำได้หรือเปล่า ลองตั้งพลังจากผงอณูธาตุน่าจะง่ายกว่านะ
 ยังไงก็ได้เผ่าเอลฟ์แล้วนี่ เริ่มจากธาตุไม้หรือธาตุแสงก่อนน่าจะได้นะ”

กรพักษ์หน้าอย่างเห็นด้วย ผงอณูธาตุเกิดจากพื้นที่ที่มีพลังธาตุ
 ชนิดนั้นเข้มข้นเป็นพิเศษ หรือเกิดจากวิหารแห่งธาตุนั้นเอง พอลองปรับ
 เปลี่ยนมุมมองเล็กน้อย แค่ว่าการแปรสภาพผงอณูธาตุดังกล่าวกลับเป็นพลังงาน
 และการสร้างสถานที่ที่มีพลังไม่แตกต่างจากวิหารแห่งธาตุนั้นไม่ใช่เรื่อง
 ยาก โดยเฉพาะตุลาที่ศึกษาการใช้พลังธาตุ จนสร้างเครื่องจักรเวทมนตร์
 ได้มาแล้ว การตั้งพลังธาตุดูเหมือนเป็นเรื่องง่าย ๆ

ด้วยเหตุนี้กรจึงตั้งใจว่า เมื่อเข้าเกมคืนนี้ เขาจะต้องทดลองสักครั้ง

ช่วงพักกลางวัน ตุลาดาวนโหลดตารางบางอย่างขึ้นมามาก

โดยมีคิงและกรขอคูด้อยอย่างสนใจ

“อะไรกันเนี่ย! ลอยคอในน้ำ แล้วใช้ข้อศอกตีน้ำจนกว่าตัวจะลอย
 ถือดัมเบลชกลม อืม...มีแบบธรรมดาอย่างกระโดดเชือก กับชกกระสอบ
 ทรายด้วยแฮะ” คิงพึมพำเบา ๆ

“ตารางฝึกอะไรหะ” เอกถามบ้าง “มวยจีนไม่มีวิธีฝึกแบบนี้
 หว่า”

ตุลาอึ้งแล้วอธิบายว่า “สนใจไหมล่ะ นี่เป็นเมนูที่คุณบัญญัติสั่งให้
 ฉันฝึกเล่นนะ ถ้าพวกนายสนใจ จะเอาไปฝึกบ้างก็ได้”

“วิธีฝึกที่สุดยอดนักมวยไทยแนะนำ...” คิงกล่าวเสียงสั้น ๆ

“อืม...โหลดเอาไปได้เลย มันมีวิธีวอร์มร่างกาย แล้วก็การคลาย
 เส้นเอ็นหลังการฝึกด้วย หรือถ้าจะมาฝึกที่บ้านของฉันก็ได้ เพราะบ้าน
 ของพวกนายไม่มีสระน้ำนี่หว่า”

“อืม...เดี๋ยวต้องไปขอพ่อกับแม่ก่อน วันนี้คงยังไม่ได้ ถ้ายังงั้น
 จะขอเริ่มฝึกกับได้ชื่อพุงนี้ก็แล้วกัน” คิงกล่าวอย่างตื่นเต้น ส่วนเอกไม่

สนใจเรื่องนี้สัก

“ได้ชื่อ ขอฉันไปใช้สนามยิงปืนที่บ้านนายได้หรือเปล่า”

ตุลาอดยิ้มออกมาไม่ได้ ดูเหมือนเธอจะสนใจเรื่องปืนเป็นพิเศษ แม้แต่ในเกม พวกชายยังพูดบ่อยๆ ว่า เธอฝึกซ้อมการใช้ปืนบ่อยมาก จนตอนนี้ในเกม เธอมีฝีมือยิงปืนเหนือกว่าตอนประลองหลายเท่าแล้ว เธอกังขวยกพิศุจน์ว่า สิ่งที่ฝึกฝนในเกม ถ้าเอามาทดลองฝึกในโลกจริงจะเป็นยังไง ตุลาอดนึกถึงตัวเองตอนเล่นเกมนี้ใหม่ๆ ไม่ได้ เพียงแต่ขอขำย ความสนใจของเขาเรื่องการเปรียบเทียบโลกเกมกับโลกจริง แตกต่างจากเธออย่างสิ้นเชิง

“ได้สิ” ตุลาอดเบอร์โทรศัพท์ของบอดีการ์ดคนหนึ่งให้เธอ “โทรหาฉันก่อน เวลาจะขอใช้สนามยิงปืน แต่ถ้าติดต่อฉันไม่ได้ ให้โทรหาพี่ก็แล้วกัน”

“ขอบใจมาก”

ส่วนชัยกับรอไม่ได้ให้ความสนใจแก่เรื่องนี้มากนัก ตอนนี้อยู่กำลังคิดค้นท่วงท่าการใช้เวทมนตร์รูปแบบต่างๆ และมีนักเวททั้งผู้เล่นและ NPC รวมหลายร้อยคนยอมสมัครเป็นศิษย์ของเขา ส่วนชัยเอาแต่ศึกษาโครงสร้างของสมาคมพ่อค้าอีเดนและสมาคมทหารรับจ้าง ร่วมกับกลุ่มฟาลคอน และผู้เล่นที่มีใบรับรองว่าผ่านการฝึกระดับที่สี่จากโรงฝึกทักษะแห่งเมืองอีเดนหลายร้อยคน เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการจบเคสดีสงคราม

ด้านสถานการณ์ของอาณาจักร Freedom ในตอนนี้ผู้เล่นส่วนใหญ่ที่เป็นสมาชิกของอาณาจักรต่างหยุดออนไลน์อย่างไม่มีกำหนด เพียงรอให้กลุ่มแกนนำประกาศยอมแพ้เท่านั้น ส่วนราชาแห่งอาณาจักร Freedom ก็กำลังเจรจาเงื่อนไขในการยอมแพ้อยู่ แต่ยังไม่ลงตัว

ทางด้านอาณาจักรโอโนราเองก็ยินดีที่อาณาจักร Freedom

พยายามถ่วงเวลา ยิ่งการเจรจายืดเยื้อมากเท่าไร หน่วยล่าสังหารหลังจบสงครามก็จะยิ่งมีความพร้อมมากขึ้นเท่านั้น เพียงแต่เรื่องนี้พวกอาณาจักร Freedom ยังไม่มีใครรู้ว่า นรกที่แท้จริงจะเกิดขึ้นหลังจากควอสต์สงครามสิ้นสุดลง

สำหรับเพื่อนๆ ในชมรมที่เข้าไปเล่นเกม วิชาต่อสู้นอกเกมของพวกเขาต่างพัฒนาอย่างก้าวกระโดด จนศิษย์พี่หืดหิ้นหวางให้การยอมรับและมีเกือบสิบคนที่มีโอกาสเดินทางไปต่างประเทศเมื่อช่วงปิดเทอมมาถึง ข้อเสนอนี้ยิ่งทำให้สมาชิกชมรมส่วนใหญ่เกิดความมุ่งมั่นมากขึ้นหลายเท่า

สมาชิกชมรมทุกคนล้วนมีความก้าวหน้าไปในทิศทางที่ตัวเองสนใจ จากเด็กที่เคยเกเร ตอนนี้เปลี่ยนไปเป็นคนที่มีเป้าหมายและงานอดิเรก ไม่ก่อเรื่องให้ครูและผู้ปกครองลำบากใจอีกเลย

ตุลามองเพื่อนๆ แล้วอดยิ้มออกมาไม่ได้

เมื่อตุลากลับเข้าเกมอีกครั้ง ก็ตรงดิ่งไปที่โรงฝึกลับใต้ดิน แห่งที่สอง ที่นั่นพวกแมวมและลูนากำลังฝึกฝนอย่างคร่ำเคร่ง ก่อนออกจากเกม ตุลาคิดว่าไว้ว่าจะฝึกพวกมันไว้ก่อน แต่พวกแมวมที่เพิ่งผ่านการพ่ายแพ้อย่างหมดรูปไม่ยินยอม เพราะพวกมันอยากใช้เวลาฝึกฝนให้คุ้มค่าที่สุด ตอนนี้พวกมันรู้แล้วว่า ข้อความที่ลูคัสเคยบอกไว้ว่า พวกมันเป็นตัวถ่วงของตุลา เป็นเรื่องจริง ถ้าพวกมันมีความสามารถมากกว่านี้ คงถ่วงเวลาได้นานพอที่ห้องฟ้าจะมีมิติ แล้วหาทางหลบหนีได้

โดยการต่อสู้กับฝูงเหยี่ยวทำให้พวกมันพบว่า ความสามารถของพวกมันในตอนี้ เมื่อเข้าไปอยู่ในค่ายกล กลับต้านทานรับมือฝูงเหยี่ยวได้ไม่ถึง 10 นาที ในขณะที่ตุลา ต่อให้อยู่ในจุดอับยังต่อกรกับค่ายกลของฝูงเหยี่ยวได้เป็นวันๆ ความต่างของฝีมือที่ชัดแจ้งขนาดนี้ ทำให้พวกมัน

อดรู้สึกโกรธตัวเองไม่ได้ ถ้าพวกมันตายคงไม่คิดอะไรมาก แต่พวกมันกลับลากตุลาให้ตายตามไปด้วย ไม่ว่าจะอย่างไร เรื่องนี้ก็ไม่สามารถยอมรับได้เด็ดขาด

ตุลาอดถอนใจออกมาไม่ได้ ไม่เพียงพวกแมว ยังมีลูน่าที่เขาต้องหาวิธีพัฒนาฝีมือให้สูงขึ้น ไม่อย่างนั้นคงไม่เหมาะที่จะติดตามเขาต่อไป สำหรับพวกแมว ตุลาไม่โปรแกรมพัฒนาฝีมือมากมาย แต่กับลูน่า แม้จะมองเห็นวิธีการ แต่มีหลายอย่างที่เขายังทำไม่ได้ ตอนนี้สิ่งที่ทำได้มีอยู่วิธีหนึ่ง

“ลูน่า เธอลองตั้งสมาธิให้ดี พวกเราจะเชื่อมต่อจิตใจและความคิดกันอีกครั้ง เป้าหมายคือ เธอต้องถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับธาตุแสงที่มีให้ฉันทั้งหมด ส่วนฉันก็จะทำแบบเดียวกัน น่าจะช่วยให้พวกเราพัฒนาทักษะควบคุมแสงได้ทั้งสองคน มาทดลองกันดีกว่านะ”

หากไม่ใช่ตุลาเป็นผู้เสนอเรื่องนี้ ลูน่าคงไม่มีทางยอมรับ การเปิดจิตใจให้สุดขยดฝีมือสายจิตเป็นเรื่องที่เสี่ยงอันตรายอย่างยิ่ง แต่ความเชื่อใจที่ลูน่ามีในตุลามันเหนือกว่านั้นมาก เนื่องจากตุลายอมเสี่ยงชีวิตฝ่าค่ายกลเพื่อผนึกเธอ หากตุลาายังอยู่ในค่ายกล พวกแมวอาจรอดชีวิตมีเพียงเธอที่เสียชีวิต แต่ไม่ว่าตุลาหรือพวกแมวก็น่าจะมีใครกล่าวโทษเธอ แม้แต่คนเดียว ทำให้ลูน่ารู้สึกซาบซึ้งมาก

“อืม...อาจได้ผลก็ได้” ลูน่ากล่าวอย่างครุ่นคิด ตอนนี้ตุลา มีทักษะควบคุมแสงระดับ 80 ส่วนตัวเธอมีทักษะควบคุมแสงระดับ 85 ความรู้เกี่ยวกับธาตุแสงของเธอ น่าจะเหนือกว่าตุลาเล็กน้อย อย่างน้อยที่สุด ถ้าถ่ายทอดความรู้แบบนี้ ตุลาก็น่าจะมีทักษะควบคุมแสงเพิ่มขึ้น ถ้าสามารถทำประโยชน์ให้ตุลาได้ ถึงจะเล็กน้อย แต่ก็ยังดี

ตุลาลับตาลง จากนั้นลูน่าก็บินมาใกล้ๆ แล้วเอาหน้าผากชนกันปริบตานั่น ทั้งสองฝ่ายต่างก็เปิดใจให้แก่กัน ตุลาได้รับข้อมูลเกี่ยวกับธาตุ

แสงที่ลู่ผ่านมี จากนั้นก็เปรียบเทียบกับสิ่งที่เขาศึกษาและตีความได้ และพบว่าข้อมูลที่มีนั้นแตกต่างกันมาก ด้วยลู่กำเนิดจากการรวมตัวของธาตุแสง ดังนั้นธาตุแสงสำหรับเธอจึงเป็นสิ่งที่ป็นรูปธรรม แต่สำหรับตุลาเขาวិเคราะห์ธาตุแสงของเกมนี้ในเชิงนามธรรมมาตลอด

ความต่างของพื้นฐานทางความคิดในเรื่องนี้ทำให้แนวทางการศึกษาธาตุแสงของทั้งสองคนต่างกันโดยสิ้นเชิง ด้านการวิเคราะห์คุณสมบัติและการใช้งาน ตุลาทำได้ดีกว่าเทพสาวมาก ส่วนด้านการเข้าถึงลู่เหนือกว่ามาก ตุลาจึงค่อยๆ คัดแยกข้อมูล แล้วส่งสิ่งที่เขาตีความได้กลับไปให้ลู่ นำ หลังจากนั้นทั้งสองก็แยกจากกัน

“นี่นายมีความเข้าใจเกี่ยวกับธาตุแสงแบบนี้หรือ” ลู่กล่าวอย่างสงสัย

ตุลาหัวเราะเบาๆ “แหม ก็ฉันไม่ใช่ร่างพลังงานแบบเธอนี่นา จะได้รับรู้รูปธรรมของธาตุแสงได้เหมือนเธอ แต่มุมมองเกี่ยวกับธาตุแสงของเธอก็ช่วยให้ฉันเปิดหูเปิดตาได้มากเลยนะ ไม่รู้มาก่อนเลยว่ามันจะมีลักษณะที่เป็นรูปธรรมแบบนี้อยู่ด้วย”

ตุลาหยิบอัญมณีธาตุแสงออกมา แล้วใช้จิตใจสื่อสารกับมัน ภูมิปัญญาที่ได้จากภูตแสงช่วยให้เขาเข้าถึงคุณลักษณะของธาตุแสงมากขึ้น

“ทักษะ ความคุมแสง เลื่อนเป็นระดับ 81 82 83...90”

ลู่เองก็ทำแบบเดียวกัน ผลปรากฏว่าทักษะควบคุมแสงของเธอเลื่อนเป็นระดับ 90 และสามารถดึงดูดพลังจากอัญมณีธาตุแสงได้มากขึ้น จนลู่นำร่องออกมาอย่างดีใจ เมื่อสอบถามดูก็พบว่า ตอนนี้ระดับทักษะควบคุมแสงของตุลาเองก็เทียบเท่ากับเธอแล้ว

“ดูท่าจะได้ผลนะ” ตูลาอดยิ้มออกมาไม่ได้ แล้วหันไปตะโกนเรียกพวกแมวเข้ามา

“บลังก้า พาตูน่าไปทำควอสต์เลื่อนคลาสให้เป็นคลาส 3 ด่วนที่สุดเลย ไปจัดการบอสแมงกะพรุนนั่นแหละ ง่ายดี ส่วนฉันจะเตรียมสร้างสถานที่ฝึกพิเศษให้พวกแกที่นี่ พอจะทำได้ไหม”

“อยากฝึกต่ออะ ตูลาพาน่าไปคนเดียวก็ได้นี่” บลังก้าร้อง

“อืม...เอางั้นก็ได้ แต่โรงฝึกพิเศษสำหรับพวกแกคงต้องสร้างเสร็จช้าลงนะ”

มารอนกระโดดเกาะไหล่ตูลา แล้วถามว่า “ตูลาจะสร้างโรงฝึกอะไรให้พวกเราหรอ”

“อืม...เท่าที่คิดไว้ก็มีสองอย่าง อย่างแรกจะสร้างเครื่องจักรเล็กๆ ที่เลียนแบบการเคลื่อนไหวของค่ายกลให้พวกแกลองศึกษาดูนะ ตอนที่สู้กับฝูงนก ดูเหมือนพวกแกจะถูกพวกมันใช้พลังและความเร็วหลอกประสาทสัมผัส จนเข้าไปอยู่ในโซนสังหารหลายรอบ เพราะยังไม่เข้าใจหลักการ เลยคิดว่าน่าจะลองสร้างของเลียนแบบให้พวกแกศึกษาดู”

เกลร้องอย่างดีใจ “ยอดเลยตูลา! สร้างเลยๆ เรืองลูน่าฉันจัดการเอง”

ตูลาหัวเราะเบาๆ “หึๆ อย่าเพิ่งใจร้อน โรงฝึกอีกอย่างมีประโยชน์มากกว่าอีกหลายเท่า”

เขาชี้มือไปที่บ้านพักหลังเล็กๆ ซึ่งเรียงรายอยู่ในโรงฝึกลับใต้ดินแห่งที่สอง

“ฉันจะดัดแปลงบ้านพักพวกนี้ให้มีสภาพแวดล้อมใกล้เคียงกับวิหารแห่งธาตุที่สุด พวกแกจะได้ฝึกลมปราณในนั้นได้ หึๆ ฝึกปราณเทพมังกรที่เน้นการหลอมรวมพลังธาตุทั้งสี่ จะขาดของแบบนี้ได้ยังไง แต่การเลียนแบบสภาพแวดล้อมของวิหารแห่งธาตุ ไม่ใช่คิดจะทำก็ทำได้ คง

ต้องศึกษารูปแบบวงจรพลังงานอีกหลายรูปแบบ แล้วตัดแปลงอีกมาก ใช้เวลามากกว่าการสร้างแบบจำลองค่ากลศาสตร์อีก”

บลังก้าที่ได้ยินรีบสนับสนุน จากนั้นตุลาก็พาแมวทุกตัวออกจากโรงฝึกกลับใต้ดิน แล้วกำชับว่า

“เจ้าเหมียว หลังจากลู่ผ่านควอสต์เลื่อนคลาสแล้ว ให้พวกแกเก็บระดับให้เต็มร้อยเหมือนเดิมนะ หลังจากลู่เลื่อนระดับเป็นคลาส 3 แล้ว พวกแกค่อยพาลู่ไปเก็บระดับกับพวกมอนสเตอร์คลาส 2 อีกสักวันก็แล้วกัน เพราะของที่ฉันจะสร้างคงใช้เวลาไม่น้อย หลังจากนั้นค่อยกลับมานะ กว่าจะถึงตอนนั้นคงสร้างเสร็จแล้ว”

พวกแมวต่างรับคำ จากนั้นบลังก้าก็สั่งเทพตัวน้อยที่ขี่คออยู่ว่า

“จับให้แน่นๆ นะ ลู่ พวกฉันจะใช้ความเร็วสูงสุด”

ไม่รอให้เทพตัวน้อยตอบ เจ้าเหมียวแสบหน้าตัวต่างก็ใช้ความเร็วสูงสุดพุ่งตัวจากไป พร้อมกับมีเสียงกรี๊ดร้องของเทพสาวที่ไม่ทันตั้งตัว ดิ่งขึ้นไม่หยุดยั้ง

ตุลากลับเข้ามาในบ้านพัก แล้วเปิดใช้งานการ์ดเร่งกาลเวลา

เขาเริ่มจากการตรวจสอบเอกสารจำนวนมากที่เซเลสส่งมาให้ เนื่องจากบางเรื่องยังต้องขอคำตัดสินชี้ขาดจากเขา แม้ตำแหน่งเจ้าเมืองอีเดนอย่างเป็นทางการจะเป็นของเซเลส แต่ไม่ว่าเซเลสหรือขุนนางทุกคนต่างก็ให้เกียรติตุลาเป็นผู้ตัดสินชี้ขาดในบางเรื่อง และส่งรายงานการบริหารเมืองมาให้เขาพิจารณา เหมือนตอนที่เขายังดำรงตำแหน่งอยู่

หากเป็นเรื่องที่เร่งด่วน เซเลสและเหล่าขุนนางจะตัดสินกันเอง ส่วนตุลา เขาเพียงกำหนดแนวทางการบริหารเมืองเท่านั้น แม้จะไม่มีตำแหน่งใดๆ ในเมืองนี้แล้ว แต่เขากลับมีอำนาจในการบริหารไม่ต่างจากเจ้าเมืองเลย เมื่อตุลาตรวจดูรายงานการปฏิบัติงานของเหล่าขุนนางแล้ว

เขาก็เขียนหนังสือชมเชยให้บางคน และคำชี้แนะให้หลายหน่วยงาน

หลังจากสะสางงานเสร็จ เขาก็ส่งหนังสือให้ทหารองครักษ์นำไปมอบให้แก่เซเลส พร้อมทั้งแนบจดหมายรายการคำสั่งซื้ออัญมณีธาตุทุกธาตุจำนวนมาก เพื่อส่งต่อให้ตัวแทนของอาณาจักรโอโนร่า แม้ในโรงงานผลิตปีนตอนนี้จะมีอัญมณีธาตุอีกมาก แต่การสร้างวิหารแห่งธาตุจำลองคงต้องใช้ของพวกนี้ในปริมาณมหาศาล หากสั่งซื้อมาตอนนี้ น่าจะดีกว่า

ตุลาเริ่มวาดแบบแปลนวิหารแห่งธาตุจำลอง โดยกำหนดวงจรมพลังจิต พลังปรารถ และรูปแบบวงเวท เพื่อให้พลังธาตุที่แปรเปลี่ยนมาจากอัญมณีธาตุคงสภาพโดยไม่สลายตัว จากนั้นจึงเริ่มวาดแบบแปลนค่ายกลจักรเวทจำลอง โดยใช้ลูกบาศก์เหล็กแทนตัวเหยี่ยว เพียงแต่ค่ายกลนี้มีความซับซ้อนมาก หากคิดจะใช้ค่ายกลนี้ฝึกฝนพวกแมว เขาต้องคอยควบคุมการทำงานของมันด้วยตัวเอง

เขาตัดแปลงบ้านพักนกหลัง โดยปิดผนังประตูหน้าต่างให้เหลือทางเข้าเพียงทางเดียว แล้วใช้หมึกพิเศษ เลือดมอนสเตอร์บางชนิด และแร่มีค่าหลายอย่างสร้างวงจรมพลังงานรอบบ้านนกหลัง แต่ละหลังจะเป็นวิหารแห่งธาตุจำลองของธาตุดิน ธาตุน้ำ ธาตุลม ธาตุไฟ ธาตุแสง และธาตุมืด

จากนั้นเขาก็รื้อถอนบ้านและที่พักที่เหลืออีกหลายหลังเพื่อสร้างลานโล่ง (ในโรงฝึกลับใต้ดินแห่งที่สองก็มีลานโล่ง แต่เป็นสถานที่อัญเชิญโกเลมคลั่ง) แล้วเริ่มสร้างวงจรมพลังจิตเพื่อใช้ควบคุมเหล็กรูปลูกบาศก์ ซึ่งมีความยาวด้านละ 10 เซนติเมตร เป็นตัวแทนเหยี่ยวแต่ละตัว วงจรมพลังจิตซึ่งเป็นวงจรมพลังงานที่ไม่ซับซ้อนจะควบคุมให้ลูกบาศก์เหล็กลอยไปมา ส่วนรูปแบบการเคลื่อนไหวของลูกบาศก์เหล็กแต่ละก้อน ตุลาจะควบคุมด้วยตัวเอง

เขาฝึกซ้อมการควบคุมลูกบาศก์เหล็กหลายร้อยก้อนเป็นกลุ่มๆ

บางกลุ่มเคลื่อนไหวช้า บางกลุ่มเคลื่อนไหวเร็ว บางกลุ่มฝึกพลังมาก บางกลุ่มฝึกพลังน้อย เลียนแบบการเคลื่อนไหวและการฝึกพลังของ ผุ้งเหยี่ยวสายฟ้า กว่าจะเริ่มชำนาญก็ใช้เวลาไม่น้อย หลังจากฝึกจนคล่องแล้ว เขาก็ปิดการทำงานของการ์ดเร่งกาลเวลา

ตุลาตรวจสอบและพบว่า เวลาในเกมเพียงผ่านไปเพียงไม่กี่ชั่วโมงเท่านั้น คงอีกนานกว่าพวกแมวมและลูน่าจะกลับ เขามั่นใจว่าพวกมันจะช่วยให้ลูน่าผ่านภารกิจได้อย่างไม่ยากลำบากนัก

ตุลาเริ่มฝึกฝนการควบคุมพลังอย่างมุ่งมั่น ตอนนี้เขารู้แล้วว่า จุดอ่อนของเขาคือ เกจพลังงานที่มีน้อยเกินไป สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการที่เขาฝึกใช้พลังหลายสาย ความก้าวหน้าของเขาจึงช้ากว่าคนอื่นมาก แม้จะดึงพลังงานจากธรรมชาติได้ไม่จำกัด แต่เกจพลังงานขึ้นอยู่กับปริมาณพลังงานที่ร่างกายสามารถรองรับได้ เมื่อเขาฝึกทั้งปรมาณและจิต เกจพลังงานจึงถูกแบ่งออกเป็นสองส่วน ทำให้พัฒนาได้ช้าลง

“จนกว่าพวกแมวมจะกลับมา เราจะไม่ลุกไปจากตรงนี้” ตุลาตั้งปณิธานอย่างมุ่งมั่น เขาเริ่มโคจรลมปรมาณ ฝึกปรมาณไปทั่วร่าง ควบคุมจิต สร้างดาบพลังจิตที่แข็งแกร่งหลายสิบเล่ม จากนั้นก็คงสภาพของพวกมันเอาไว้อย่างนั้น แล้วผสานตัวเองเป็นหนึ่งเดียวกับสรรพพลัง เพื่อรอเวลาที่ผู้ติดตามทั้งหมดจะกลับมา หลังจากนั้นตุลาก็เข้าสู่วังค์ไม่รับรู้สิ่งใดอีก

เมื่อพวกแมวมกลับมา ตุลาก็ลืมตา พบว่าพวกมันจ้องเขาอย่างตื่นตะลึง ตุลาไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น จึงอดถามไถ่ไม่ได้

“พวกแกจ้องหน้าฉันทำไมเนี่ย”

“ตุลาไม่รู้สิที่ว่าตัวเองเปลี่ยนไปเลยอย่างนั้นหรือ” ลูน่าถามอย่างไม่อยากเชื่อ

“เปลี่ยนไป...ไม่มี” ตุลากล่าวอย่างสงสัย แล้วเปิดดูค่าสถานะ ก็พบว่าเหมือนเดิม (แหงละ) เพราะค่าสถานะของเขาตันทุกอย่างอยู่แล้ว

ทักษะต่างๆ ก็คงเดิม มีเพียงทักษะควบคุมธาตุเท่านั้นที่เลือนเป็นระดับ 90 เท่ากันหมด แต่พอเหลือบไปเห็นค่าพลังปราณและพลังจิต เขาก็ถึงกับตกตะลึง

“พลังชีวิตแสนห้า พลังปราณหนึ่งแสน พลังจิตแสนหก ไม่น่าเชื่อ...” ตูลาพึมพำอย่างไม่อยากเชื่อ เขาเพียงฝึกการใช้พลังขั้นสูงอย่างต่อเนื่องไม่ถึง 2 วัน ไม่น่าพัฒนาไปได้มากขนาดนี้ การที่พลังปราณและพลังจิตเพิ่มมากขึ้นเกือบ 5 เท่า ส่วนพลังชีวิตเพิ่มขึ้นห้าหมื่น เป็นไปได้อย่างไร

พวกแมวมวและลูน่าหันไปมองหน้ากัน ไอ้ที่ควรตกใจมันไม่ใช่เรื่องพวกนี้ซะที่ไหนแล้ว เจ้านายของพวกเขาเง่าที่สุดๆ อย่างที่ไม่เคยเห็นที่ไหนมาก่อนจริงๆ

สภาพของตุลาในตอนนี้อยู่เปรียบได้กับคนที่ผ่านการเปลี่ยนเส้นเอ็นชะล้างไขกระดูก แม้อุปลักษณะภายนอกจะดูไม่แตกต่างจากเมื่อก่อน สีมิวกก็ยังคงเดิม แต่รอยแผลเป็นภายนอกที่เกิดจากการฝึกหนัก ซึ่งมีเฉพาะร่างอวตารในเกม กลับหายไปเป็นปลิดทิ้ง ผิวพรรณเปล่งประกาย แม้กระทั่งกลิ่นอายต่างๆ ซึ่งมีแค่จมูกของพวกแมวมวที่รับรู้ได้ก็เปลี่ยนไปราวกับกลายเป็นคนละคน สำหรับลูน่า สัมผัสพลังที่ได้รับจากร่างตุลาไม่เฉียบคมราวกับดาบเหมือนเก่า มันเปลี่ยนเป็นลึกลับ แต่แฝงความสงบราบเรียบและยิ่งใหญ่ราวกับขุนเขาอันไพศาล

“หัดส่องกระจกดูตัวเองซะบ้างสิยะ ตาบ้า!” ลูน่าอดกล่าไม่ได้

110

ลับลับบาตณาน

“ส่องกระจก...” ตูลาทวนคำอย่างสงสัย แต่ก็ยอมทำตาม
อย่างว่าง่าย

เขาใช้พลังจิตยกกระจกเงา เครื่องเรือนของบ้านพักที่ถูกรื้อทิ้ง
มาวางตรงหน้า แล้วเริ่มส่องดู

“ไม่เห็นมีอะไรเปลี่ยนไปเลยนี่” ตูลากล่าว เขาหมุนตัว แล้วเอามือค้ำหัว ‘อืม...ก็ไม่มีเขาหรือหางงอกออกมานี่ แล้วลู่หน้ากับพวกแมง
ตกใจเรื่องอะไรกันหว่า’

แต่พอตูลามองเห็นแขนตัวเอง เขาก็ถึงกับค้างไปชั่วขณะ จากเดิม
ผิวกายของร่างภายในเกมค่อนข้างหยาบ เพราะเขาฝึกฝนอย่างหนัก ทั้ง
การเคลื่อนไหวเหนือขีดจำกัด และการใช้ร่างกายรับภารโงมดี แต่ตอนนี้
ผิวพรรณกลับละเอียดขึ้นมาก รอยดำนกับตาปลาที่ฝ่ามือและส่วนต่างๆ
ก็หายไป จนเขาสงสัยมากกว่า ความเปลี่ยนแปลงของเขาเกิดจากอะไรกัน
แน่

‘เกิดอะไรขึ้นกับร่างกายของเรากันนะ’ ตูลาคิด แล้วเปิดเว็บบอร์ด
หาข้อมูล แต่ก็ไม่มีพบข้อมูลใดที่บ่งบอกว่า เพียงแค่นั่งสมาธิ ร่างกายของ

ผู้เล่นจะพัฒนาอย่างก้าวกระโดด

ไม่นานนัก ความพยายามของเขาก็ประสบความสำเร็จในที่สุด เมื่อเขาได้เห็นกระทู้เก่าๆ ที่ไม่มีคนสนใจนัก ระบุถึงวิธีฝึกฝนของสายปรมาณสำนักหนึ่ง ข้อมูลดังกล่าวเพียงระบุว่า หากฝึกฝนได้ถึงระดับหนึ่ง เจ้าสำนักจะบังคับให้ศิษย์โคจรลมปรมาณอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน จนกว่าทักษะจะเลื่อนระดับ

การฝึกในรูปแบบนี้ไม่เพียงเป็นการพัฒนาขีดจำกัดของผู้เล่น แต่ยังเป็นการฝึกใช้ลมปรมาณปรับสภาพร่างกายของผู้เล่นอีกด้วย เมื่อหาข้อมูลต่อไปก็พบว่า ไม่ว่าจะเป็สายจิตหรือสายเวทก็มีการฝึกเพื่อยกระดับการใช้พลังในรูปแบบนี้ทั้งสิ้น ผู้ใช้พลังจิตต้องฝึกสมาธิและการฝึกพลังอย่างต่อเนื่อง ผู้ใช้เวทต้องทำพิธีกรรมบางอย่างอย่างต่อเนื่อง เป็นเวลานาน กว่าจะยกระดับพลังและพัฒนาศักยภาพของร่างกายได้

ตุลาไม่ใช่ไม่เคยทำเรื่องแบบนี้มาก่อน ตรงกันข้าม การโคจรลมปรมาณหรือฝึกจิตข้ามวันข้ามคืนของเขาใช้เวลาฝึกฝนอย่างยาวนาน เห็นอกว่าผู้เล่นทุกคนในเกมนี้ซะอีก เพียงแต่เขาจะฝึกฝนในห้วงมิติที่มีการเร่งกาลเวลาเท่านั้น ไม่เคยฝึกฝนในมิติเกมปกติเลย เขาลืมไปว่าในห้องเร่งกาลเวลา พัฒนาการหลายด้านจะถูกจำกัด แม้ปริมาณการฝึกฝนจะมากมายขนาดไหน แต่ร่างกายจะพัฒนาได้เพียงน้อยนิด

โดยครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่เขาโคจรลมปรมาณ ฝึกจิต และหลอมรวมกับสรรพธาตุอย่างต่อเนื่องยาวนาน พลังงานมหาศาลที่ไหลเวียนอย่างต่อเนื่องในร่างกายของผู้บรรลุระดับแก่นแท้แห่งการใช้พลังถึงสองสาย กลับปรับเปลี่ยนสภาพร่างกายของเขาให้พัฒนาอย่างก้าวกระโดด

วิธีเช่นนี้สำหรับผู้เล่นที่ฝึกฝนกับอาจารย์สำนักต่างๆ ไม่ใช่เรื่องแปลก เมื่อฝึกฝนได้ระยะเวลาหนึ่ง จะใช้วิธีนี้เพื่อเลื่อนระดับทักษะการใช้พลัง แต่ตุลากลับเรียนรู้เรื่องต่างๆ ด้วยตัวเองมาโดยตลอด ถึงกับพลาด

สิ่งที่คนธรรมดาทั่วไปเห็นเป็นเรื่องปกติ

สภาพของตุลาเปรียบได้กับตัวหนอนที่เอาแต่กินอาหารสะสมพลังงานมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน ครั้งนี้กลับเป็นเวลาที่เหมาะสมที่สุดที่ตัวหนอนอย่างเขาจะสร้างรังใหม่ แล้วลอกคราบกลายเป็นผีเสื้อที่สง่างาม

เมื่อตุลาสอบถามพวกแมว ก็พบว่าพวกแมวเคยใช้วิธีแบบนี้มาหลายครั้งแล้ว เพราะไคธัสและเซเลนัสสั่ง แต่ข้อแตกต่างระหว่างผู้เล่นกับ NPC คือ ระยะเวลาที่ใช้ หากเป็น NPC การฝึกเพื่อยกระดับพลังอาจต้องใช้เวลา 5-8 วัน แต่สำหรับผู้เล่น เพียง 1 วันก็ทำได้แล้ว เพราะระบบปรับให้ผู้เล่นผ่านภารกิจประเภทนี้ง่ายขึ้น เนื่องจากคนทั่วไปจะออนไลน์ต่อเนื่องได้เพียง 2 วันเท่านั้น

ตุลาค่อยเข้าใจ เพราะพวกแมวใช้วิธีนี้เอง เกจพลังของพวกมันถึงได้เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด เร็วและมีเกจพลังหลายล้านหน่วย ไม่เพียงพึ่งพากการใช้ไอเทม ยังต้องผ่านการฝึกหลอมพลังปรับสภาพร่างกายแบบนี้บ่อยๆ นี้เอง

“อืม...เข้าใจแล้ว ดูเหมือนร่างกายโดยเฉพาะความละเอียดของผิวหนังของฉันจะเปลี่ยนไปไม่น้อยจริงๆ” ตุลาสรุป แล้วกล่าวกับพวกแมวว่า “ตอนแรกกะว่าจะให้พวกแกฝึกรูปแบบค่ายกลก่อน แต่ดูเหมือนเวลาจะไม่พอ เขาเป็นว่าพวกแกเข้าไปฝึกโคจรลมปราณในวิหารแห่งธาตุจำลองก่อนก็แล้วกัน ฉันทำลำดับการโคจรลมปราณไว้ให้แล้ว อย่าฝึกธาตุที่ตรงกันข้ามกันอย่างต่อเนื่องล่ะ”

ตุลากำชับพวกแมว แล้วให้พวกมันเข้าไปในวิหารแห่งธาตุ ซึ่งทุกหลังพวกแมวเข้าไปได้เพียงครั้งละหนึ่งตัวเท่านั้น ถ้าเข้าไปพร้อมๆ กันทั้งห้าตัว ตุลากังวลว่าความเข้มข้นของพลังงานจะไม่มากพอ

ลูน่าเริ่มจากเข้าไปในวิหารแห่งธาตุแสง เธอมองห้องกว้างขนาด 8x8 เมตร แล้วร้องออกมาอย่างดีใจ “ว้าว! ที่นี่มีพลังธาตุแสงเข้มข้นอย่าง

ที่ฉันไม่เคยสัมผัสได้จากที่ไหนมาก่อนเลย”

ความเข้มข้นของพลังงานในห้องนี้มากถึงขนาดทำให้พื้นห้อง ผนังห้อง และเพดานห้องเกิดผองผอนธาตุแสงเกาะตามจุดต่างๆ ยกเว้นผนังด้านหนึ่งซึ่งมีม่านพลังป้องกัน และมีข้อความสลักไว้ยาวเหยียด

“หือ ภาษาภุต” ลูน่าอุทานเบาๆ

ตุลาหัวเราะช้า “หือ นี่เป็นภาษาเดียวที่พวกแมวอ่านเข้าใจนะ เอลฟ์กับดอร์ฟก็ใช้ภาษานี้ พวกแมวเลยได้เรียนมาด้วย นี่เป็นหลักการเข้าถึงและการผสมพลังกับธาตุต่างๆ นะ แต่ละธาตุก็มีหลักการและแนวคิดแตกต่างกัน เธอจะลองไปทำกับธาตุอื่นๆ ดูบ้างก็ได้”

ลูน่าจ้องมองข้อความเหล่านี้พักใหญ่แล้วกล่าว “ทำไมตุลาไม่ใช้จิตสื่อสารถ่ายทอดความรู้ให้พวกแมวโดยตรงล่ะ ให้พวกมันอ่านแล้วตีความเอาเอง มันจะได้ผลหรือ พวกแมวน่าจะเง่าจะตาย”

“หือ ลูน่า ถ้าเธอเข้าไปฝึกในวิหารแห่งธาตุอื่นๆ ไม่ใช่ธาตุแสง รับรองไม่ต่างจากพวกแมวเท่าไรหรอก ไอ้การใช้จิตสื่อสารส่งต่อความรู้ ความเข้าใจมันก็สะดวกดี แต่มันก็มีข้อจำกัดอยู่มาก เพราะพื้นฐานของแต่ละคนต่างกัน ตัวอย่างง่าย ๆ ที่ชัดเจนที่สุดคือ ความรู้เรื่องค่ายกลที่ฉันถ่ายทอดให้พวกแมว ถึงพวกมันจะเข้าใจ แต่ก็ไม่ถ่องแท้ กลายเป็นความเข้าใจครึ่งๆ กลางๆ อันตรายยิ่งกว่าไม่รู้อะไรเลยซะอีก ให้ศึกษาแล้วใช้ความพยายามตีความเอาเองจะดีที่สุด สำหรับฉันกับเธอที่ใช้วิธีนี้ได้ เพราะพวกเรามีพื้นฐานความเข้าใจเรื่องธาตุแสงใกล้เคียงกัน เลยใช้จิตสื่อสารถ่ายทอดความรู้ให้กันได้ไงล่ะ”

ตุลาอธิบายยาวเหยียด แต่ลูน่าก็เข้าใจได้ ขนาดเธอกับตุลามี่พื้นฐานธาตุแสงไม่ต่างกันมาก พอส่งมอบความรู้ให้กันและกัน ยังเกิดความสับสนเกี่ยวกับมุมมองของแต่ละฝ่ายไม่น้อย หากพวกแมวที่มีความรู้เกี่ยวกับพลังธาตุเข้าใกล้ศูนย์ ได้รับการถ่ายทอดข้อมูลของผู้มีทักษะ

ควบคุมมาตรฐานระดับ 90 ผ่านการใช้ทักษะจิตสื่อสาร ถ้าไม่ล้มจนหมดสิ้น อาจถึงกับเสียสติไปเลยก็เป็นได้

นอกจากนี้ข้อมูลภาษาพูดที่สลักอยู่บนผนังยังเป็นข้อมูลที่ลึกซึ้งมาก เพราะเป็นข้อมูลที่เขียนโดยบุคคลที่บรรลุนิเวศน์ขั้นสูง และเข้าใจการควบคุมพลังธรรมชาติได้อย่างอิสระ แม้แต่ลูนาก็มีบางส่วนที่ไม่เข้าใจเช่นกัน ต่อให้ตุลาเก่งกาจขนาดไหน การบรรยายสิ่งที่เขาเข้าใจอย่างลึกซึ้งให้คนที่ขาดความรู้พื้นฐาน และไม่สามารถสัมผัสพลังธรรมชาติได้ให้เกิดความเข้าใจตรงกับเขานั้น ก็ยังเป็นเรื่องที่ยากมาก เปรียบได้กับการอธิบายกลิ่นของน้ำหอมให้คนป่าฟิง ต่อให้เป็นคีตกรวิเอกของโลก ยังไม่แน่ว่าจะอธิบายให้คนที่ไม่เคยได้กลิ่นน้ำหอมมาก่อนเข้าใจได้ว่า น้ำหอมชั้นเลิศมีกลิ่นแบบไหน

“ลูน่า เธอเกิดจากธาตุแสง น่าจะรับพลังงานจากที่นี่ได้ดีที่สุด ส่วนวิหารแห่งธาตุอื่นๆ เธอคงยังใช้ประโยชน์ไม่ได้มาก ลองไปฝึกสัมผัสสัมผัสพลังธาตุดูก็แล้วกัน แล้วก็จะรู้ว่า ห้องนี้เป็นแค่วิหารแห่งธาตุจำลอง สภาพความหนาแน่นของพลังงานจะอยู่ได้ไม่นาน เพื่อรักษาสุขภาพ จะต้องใช้อัญมณีธาตุแสงระดับสูงวันละหลายสิบก้อน ฉันทใส่สำรองไว้ในวิหารแห่งธาตุจำลองแต่ละแห่งธาตุละพันกว่าก้อนแล้ว แต่ถ้ามันไม่พอฝากให้เธอดูแลที่นี่ด้วยนะ”

ตุลาฝากฝังให้ลูน่าดูแลวิหารแห่งธาตุจำลองทั้งหมด เพราะลูน่ามีบุญเจ้าสำรองของคลังเก็บอัญมณีธาตุ หากเขาติดขัดไม่ได้ออนไลน์ จะได้ฝากให้ลูน่าเป็นผู้จัดการวิหารแห่งธาตุจำลองเหล่านี้ด้วยเลย

“นี่ตุลา ฉันทจะพาพวกภูตแสงหรือมอนสเตอร์ฝึกแสงมาที่นี่ได้หรือเปล่า ห้องนี้พลังธาตุเข้มข้นมากเลย น่าจะช่วยยกระดับพวกนั้นได้”

ตุลาอดหัวเราะออกมาไม่ได้ “อย่างมากอาจจะช่วยยกระดับมอนสเตอร์ฝึกแสงให้กลายเป็นภูตได้ แต่สำหรับภูตแสง คงไม่สามารถ

ยกระดับให้กลายเป็นเทพได้หรอก ตอนเธอเกิด ฉันเสียอัญมณีธาตุแสง เป็นพันก้อนถึงยกระดับเธอได้ เรื่องที่เธออยากจะทำลูกน้องเก่ามาที่นี้ ฉันคิดว่าไม่เหมาะ อย่างน้อยต้องรอให้อัญมณีธาตุจำนวนมากส่งมาจาก ทวีปหลักก่อน ถ้าเธอพาพวกมันมาตอนนี้ อัญมณีธาตุแสงคงมีไม่มากพอ ฉันต้องการให้พวกบลัดก้าฝึกกันให้เต็มที่ก่อน เข้าใจนะลูกน่า”

เทพสาวตัวน้อยพยักหน้ารับ อย่างน้อยตุลาก็ไม่ได้ปฏิเสธอย่าง เด็ดขาด เธอเองก็พอจะรู้ว่า อัญมณีธาตุแสงเหลืออยู่ในคลังน้อยที่สุด เพราะเธอขนผลึกธาตุและผองอนุธาตุไปแจกจ่ายให้ลูกน้องเก่าเป็นจำนวนมาก จนตอนนี้เมืองอีเดนกลายเป็นเมืองที่มีพลังงานธาตุแสงหนาแน่นเป็นพิเศษไปแล้ว

ตุลาสำรวจวิหารแห่งธาตุอื่นๆ ปล่อยให้ลูกน่าดูดซับพลังงานจาก วิหารแห่งธาตุแสงจำลองตามความพอใจ เมื่อไปถึงวิหารแห่งธาตุดิน ก็ เห็นมารอนกำลังเงยหน้าอ่านข้อความที่สลักบนผนังอย่างตั้งใจ

“ว่าไงมารอน เธอพอจะสัมผัสพลังธาตุในห้องนี้ได้หรือเปล่า” ตุลาถามอย่างไม่แน่ใจนัก เขาพยายามปรับปรุงวิหารแห่งธาตุจำลองให้มีความหนาแน่นของพลังงานสูงที่สุดเท่าที่จะทำได้แล้ว ไม่รู้ว่าพวกแมวจะสัมผัสพลังพวกนี้ได้ไหม

มารอนสะบัดหางไปมา “อืม...รู้สึกได้ เหมือนมันจะกดดันและหนัก นิดๆ นะ แต่จะว่าไป แทบจะรู้สึกอะไรเลย ถ้าไม่ตั้งใจรับสัมผัสแบบสุดๆ นะ”

ตุลายิ้มอย่างดีใจ ไม่เสียที่ที่เขาทุ่มทุนสะสมอัญมณีธาตุปริมาณมาก เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมแบบนี้ขึ้นมา แม้มารอนจะรู้สึกหนักนิดๆ แต่สำหรับตุลา เขารู้สึกถึงพลังงานธาตุดินที่หนาแน่นมากๆ จนรู้สึกทรมานทีเดียว

จากนั้นเขาก็อธิบายวิธีฝึกการผสมผสานพลังธาตุ เนื่องจากมารอนเอง

ฝึกปรารถนาเทพมังกรที่เน้นวิธีการเหล่านี้อยู่แล้วจึงเข้าใจได้อย่างง่ายดาย ย่อมมีข้อความอธิบายคุณลักษณะตามธรรมชาติของธาตุ และการใช้งานที่ละเอียดมาก ทำให้มารอนเข้าใจมากขึ้น หลังจากอธิบายเรื่องต่างๆ ให้มารอนแล้ว ตูลา ก็แวะเวียนไปตามวิหารแห่งธาตุต่างๆ เพื่อให้คำแนะนำแก่แมวตัวอื่น ก่อนจะออกจากโรงฝึกลับใต้ดิน

ข้อเสียที่ใหญ่หลวงที่สุดของตุลา คือ เขาไม่เคยออกจากเกาะเริ่มต้น ยิ่งไม่เคยเข้าไปในสถานที่ที่เรียกว่า วิหารแห่งธาตุ มาก่อน เขาเพียงจำลองสิ่งก่อสร้างตามความเข้าใจเท่านั้น ส่วนในทวีปหลัก สถานที่ที่เรียกกันว่า วิหารแห่งธาตุ แท้จริงแล้วไม่ใช่สิ่งก่อสร้างของมนุษย์ เป็นเพียงสถานที่ที่มีพลังธาตุนานาแน่นเป็นพิเศษเท่านั้น

วิหารแห่งธาตุในทวีปหลักมักเกิดขึ้นในบริเวณที่มีสภาพแวดล้อมเหมาะสมกับธาตุชนิดนั้น อาทิ วิหารแห่งธาตุไฟ มักจะเกิดบริเวณภูเขาไฟ ผู้เข้าไปในบริเวณนั้นยากจะแยกแยะว่า ความร้อนที่สัมผัสได้มาจากพลังธาตุบริสุทธิ์ หรือมาจากความร้อนของภูเขาไฟจริงๆ

จุดสังเกตของบุคคลทั่วไปคือ สถานที่ที่ตั้งกล่าวมักจะมีผองอณูธาตุชนิดนั้นๆ กระจายอยู่ทั่วไป แต่ไม่มีใครสามารถสัมผัสได้ถึงพลังธาตุนั้นได้จริงๆ เพียงแค่เห็นสภาพแวดล้อมเหมาะสม หรือหากสถานที่นั้นก่อให้เกิดอณูมณีธาตุจำนวนมาก พวกเขาก็มักจะสร้างสิ่งก่อสร้างขึ้นในสถานที่นั้น แล้วเรียกขานมันว่า วิหารแห่งธาตุ แล้ว

วิหารแห่งธาตุจำลองของตุลานั้น แตกต่างจากวิหารแห่งธาตุที่แท้จริงซึ่งมีอยู่ในทวีปหลักมาก เพราะเขาไม่เคยเข้าไปในวิหารแห่งธาตุที่อื่นมาก่อน ทำให้เขาตีความคำว่า พลังธาตุ ณ สถานที่นั้นว่ามีความหนาแน่นมากกว่าปกติ และนำมาประยุกต์สร้างวิหารแห่งธาตุจำลองของตนเอง โดยปรับพลังธาตุให้เข้มข้นมาก จนพวกแมวสามารถรับรู้ได้ถึงคุณลักษณะบางอย่างของธาตุนั้นได้ เรียกว่ามีพลังงานหนาแน่นกว่า

วิหารแห่งธาตุที่ทวีปหลักเป็นร้อยหรืออาจหลายร้อยเท่าเลยทีเดียว

พลังธาตุนั้นโดยปกติคนทั่วไปจะไม่สามารถสัมผัสได้ ในสภาพปกติ มันจะเหมือนกับอากาศที่แทรกซึมอยู่ในทุกอณู แต่เมื่อมีการใช้งานหรือมีการใช้พลังพิเศษ จากอากาศที่อยู่หนึ่งจะแปรเปลี่ยนเป็นพายุพลังงานสูง จนคนทั่วไปสามารถสัมผัสได้อย่างเป็นรูปธรรม

แต่ตุลากลับตัดแปลงวิหารแห่งธาตุจำลอง จนพวกแมวมสัมผัสพลังธาตุที่หนาแน่นจนผิดปกติได้ เมื่อพวกมันสัมผัสพลังงานนี้ได้ การฝึกปรารถเทพมังกรจึงง่ายดายกว่าที่คิดมาก ตุลาไม่รู้ตัวเลยว่า เขาไม่ได้ส่งเสริมให้พวกแมวกลายเป็นสุดยอดฝีมือ แต่กำลังจะส่งเสริมให้พวกมันกลายเป็นสัตว์ประหลาดต่างหาก

หลังจากตรวจดูเวลาแล้วพบว่า เหลืออีกวันเดียวจะได้เวลา ที่ต้องออกจากเกม ตุลา ก็ตัดสินใจศึกษาข่าวสารต่างๆ ในเกม และพบว่าในเกาะเริ่มต้นอัลกัส ตอนนี้มีผู้เล่นจำนวนมากกำลังเดินทางไปทำทายฝูงเหยี่ยวสายฟ้า เพราะได้ข่าวมาว่าตุลาเพียงลำพังสามารถต่อสู้กับเหยี่ยวฝูงนี้ได้ทั้งวันทั้งคืน ปัญหาคือ ค่ายกลปิดบังถิ่นที่อยู่ของฝูงเหยี่ยว ซึ่งถูกตุลาทำลายยังซ่อมแซมไม่เสร็จสมบูรณ์ พวกมันจึงถูกผู้เล่นจำนวนมากศาลค้นพบถิ่นที่อยู่ได้

แม้ฝูงเหยี่ยวส่วนใหญ่จะเสียชีวิตหลายรอบ จนค่าสถานะของพวกมันต่ำลง แต่เมื่อฝูงเหยี่ยวจำนวนนับหมื่นเผชิญหน้ากับผู้เล่นที่อยู่คลาส 2 ถึงคลาส 4 ต่อให้มีจำนวนนับแสน พวกมันก็ไม่หวาดกลัว กลุ่มผู้เล่นคลาส 4 ที่เคยต่อกรกับพวกมัน ถือได้ว่ารับรู้ความสามารถของฝูงเหยี่ยวเหล่านี้เพียงเสี้ยวเดียวเท่านั้น เพราะตอนนั้นพวกเขาที่มีจำนวนเพียงหนึ่งร้อยคนได้ จึงได้แต่ตั้งรับและโจมตีระยะไกลเท่านั้น

แม้ผู้เล่นส่วนใหญ่จะมีระดับไม่สูงนัก แต่ก็มีจำนวนมหาศาล

ยอดฝีมือหลายคนเริ่มเปิดฉากโดยการโจมตีระยะประชิด ในที่สุดเหล่าผู้เล่นที่อยากลองของก็ได้รู้ว่า จุดเด่นที่สุดของฝูงเหยี่ยวเหล่านี้คืออะไร ต่อให้เป็นผู้เล่นคลาส 4 เมื่อเข้ามาอยู่ในค่ายกล ส่วนใหญ่อยู่รอดได้ไม่เกิน 3 นาทีเท่านั้น สำหรับผู้เล่นที่เน้นการโจมตีระยะไกล ฝูงเหยี่ยวก็มีวิธีสแกนพลัง เฉลี่ยความเสียหายให้กระจายออกไป จนไม่สามารถสังหารพวกมันได้

การต่อสู้ดำเนินอย่างต่อเนื่องไม่ถึง 1 วัน พวกเหยี่ยวก็สามารถจัดการผู้เล่นคลาส 2 และคลาส 3 นับแสนได้อย่างราบคาบ ที่น่ากลัวคือพวกมันไม่ถูกจำกัดความสามารถอยู่ที่ช่วงกลางวันอีกแล้ว เพราะจากข่าวสารของกลุ่มผู้เล่นระบุว่า แม้แต่ช่วงกลางคืน พวกมันก็โจมตีได้อย่างดุเดือด

“หึๆ บอสเหยี่ยวโดนพวกแมวเชือดติดต่อกันสี่ครั้งในวันเดียว เจ้าพวกนี้เลยพัฒนาตัวเองขึ้นไปอีกขั้นสินะ ดี พวกแกยิ่งเก่งก็ยิ่งน่าสนุก” ตูลากังวลอยู่บ้างเรื่องที่เขาพัฒนาความสามารถอย่างก้าวกระโดด ว่ามันจะทำให้การต่อสู้กับฝูงเหยี่ยวจืดชืด ที่ไหนได้ ระหว่างที่เขาพัฒนาพวกเหยี่ยวเองก็ไม่อยู่นิ่ง อย่างนี้สิถึงจะดี

ขณะที่ตุลากำลังศึกษาข่าวสารอยู่ ไอเทมคริสตัลสำหรับการสื่อสารของเขาก็สิ้น ตูลาหิบบั่นขึ้นมาดู และพบว่าหน่วยสื่อสารติดต่อกับ Z มาขอเข้าพบ ตูลาจึงรีบปาก แล้วออกจากโรงฝึกกลับได้ทัน

เมื่อมาถึง ตูลาก็คพบกับเรื่องมะในชุดเกราะที่ได้รับการดัดแปลงใหม่ จากเดิมเป็นชุดเกราะหนังผูกกระดูกสัตว์เป็นแผ่นๆ ที่น่าเกลียดจนเรื่องมะต้องหาชุดเกราะหรือชุดผ้าแบบอื่นมาปิดบัง ตอนนั้นกระดูกมังกรได้รับการขัดแต่งอย่างสวยงาม และเย็บติดกับผืนผ้าสังเคราะห์พิเศษ ซึ่งถักทอจากเส้นใยพิเศษของมอนสเตอร์ชั้นสูงในทวีปหลัก และโลหะพิเศษที่มีความอ่อนนุ่มอย่างใยทองคำ เมื่อประดับกระดูกมังกรที่ได้รับการปรับ

รูปทรงเข้าไป ตอนน้ำมันจึงกลายเป็นชุดเกราะสีขาว ที่ช่วงข้อต่อจะมองเห็นเนื้อผ้าสีขาวมีประกายทองข้างใน และทำให้เรียวมะดูดีมาก สมกับเป็นผู้เล่นอันดับหนึ่งอย่างแท้จริง

ส่วนเรียวมะเอง เมื่อเขาเห็นตุลาก็อดคิดในใจไม่ได้ว่า ‘มันแอบไปอาบน้ำแร่แช่น้ำนมมาตอนไหนเนี่ย ผิวพรรณดูดีขึ้นผิดหูผิดตา ที่สำคัญสัมผัสพลังยังแตกต่างจากเดิมมาก’

“ถูกใจไหมครับ” ตูลากล่าวยิ้มๆ เมื่อเห็นชุดเกราะของเรียวมะ “ผมตัดแปลงให้ชุดนี้สร้างเกราะสนามพลังปราณเมื่อฝึกปราณลงไป เพราะกระดูกมังกรเป็นสุดยอดวัตถุดิบที่ตอบรับกับพลังปราณได้อย่างดีเยี่ยม แค่ฝึกปราณแล้วเพิ่มความแข็งแกร่งได้อย่างเดียว มันออกจะน่าเสียดายไปหน่อย ยิ่งปราณมังกรทองที่หลอมรวมพลังธาตุ ยิ่งสร้างสนามพลังที่แข็งแกร่งกว่าการใช้ลมปราณปกติมากครับ”

“เกราะที่นายตัดแปลงให้มันดีมาก มากจนเกินไปซะด้วยซ้ำ ที่มาวันนี้เพราะฉันคิดว่าได้เวลาออกเดินทางกลับไปทวีปหลักแล้ว อีกไม่นานควอสต์สงครามก็คงจะจบ เมื่อมีการเปิดทวีปใหม่ ฉันจะเข้าไปทันที”

ตุลาพยักหน้ารับ แล้วอวยพรว่า “ขอให้โชคดีครับ”

เรียวมะยิ้มรับ การพบกันในครั้งนี้ ตูลาเกิดความก้าวหน้าอย่างก้าวกระโดด พลังจิตจากแหลมคมกลับกลายเป็นลึกล้ำยากหยั่งถึง พลังปราณจากที่เคยสร้างความกดดันรุนแรงกลับกลายเป็นสงบนิ่ง ที่สร้างความตื่นตระหนกที่สุดคือ พลังงานรอบกายที่ไหลเวียนอย่างหนาแน่น ซึ่งคนทั่วไปคงเข้าใจว่าเป็นพลังเวท

สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะช่วงนี้ตุลาเน้นการฝึกผสมผสานพลังธาตุเป็นหลัก แต่ผสมแล้วยังคงควบคุมได้ไม่ตึง จึงถูกเรียวมะสัมผัสได้ โดยพลังธาตุรอบกายตุลาในตอนี้มีความหนาแน่นมาก จนเรียวมะเข้าใจว่านี่คือ สัมผัสของพลังเวทขั้นสูง พวกแมวและลูน่าเองก็สัมผัสได้ พวกแมว

ถึงได้รู้สึกราวกับตุลาเปลี่ยนไปเป็นคนละคน โดยเฉพาะภูษาที่สามารถสัมผัสพลังธาตุแสงได้ชัดเจนที่สุด ยิ่งรู้สึกได้ว่าตุลาในตอนนี้มีพลังธาตุวนเวียนอยู่รอบกายมากขนาดไหน

“แล้วทำยังไงถึงได้มีพลังเวทมหาศาลขนาดนี้ล่ะ” เรียวมะถาม

“พลังเวทมหาศาล” ตุลาทวนคำอย่างสงสัย แล้วเปิดดูค่าสถานะปรากฏว่ามีพลังเวทเพียง 10 หน่วยเท่านั้น ‘หรือว่าจะหมายถึงพลังธาตุกันนะ’ ตุลาหลับตาลง แล้วใช้การสัมผัสพลัง พบว่าพลังธาตุรอบกายของเขาน่าเน้นเป็นพิเศษ ที่ผ่านมาเขาทุ่มเทเวลาก่อสร้างวิหารแห่งธาตุจำลองที่มีพลังงานหนาแน่น จนคนธรรมดารู้สึกได้ ทำให้การรับรู้ของเขาผิดเพี้ยนไปบ้าง

ตุลาอดนึกถึงเหตุการณ์ตอนที่เขาเข้าเกมมาใหม่ๆ ไม่ได้ ตอนนั้นลูกศรเองก็คงฝึกซ้อมการควบคุมธาตุ พลังรอบกายของลูกศรก็คงคล้ายๆ กับเขาในตอนนี้อยู่ ตุลาสูดลมหายใจลึกๆ แล้วควบคุมกระแสพลังธาตุให้สงบลง สัมผัสพลังเวทที่เรียวมะได้รับก็หายไปอย่างกะทันหัน

เรียวมะอดรู้สึกตกตะลึงไม่ได้ ไม่เพียงพลังเวท แม้แต่พลังปราณและพลังจิตของตุลาในตอนนี้อย่างไรก็ไม่สามารถสัมผัสได้แล้ว หากบอกว่าบุคคลตรงหน้าเป็นผู้เล่นคลาส 1 ที่เพิ่งเข้ามาเล่นเกมนี้ เขาคงไม่แปลกใจนัก จนใจที่เมื่อครู่ยังสัมผัสได้ถึงพลังปราณ พลังจิต และพลังเวทที่แข็งแกร่งของตุลา

“ทำได้ยังไง” เรียวมะอดถามไม่ได้

ตุลายิ้ม “ผมเพิ่งฝึกพลังขั้นสูงอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับสภาพร่างกายมาครับ ดูเหมือนจะเกิดความเปลี่ยนแปลงไม่น้อยเลยทีเดียว”

“อย่างนี้เอง” เรียวมะพยักหน้าอย่างเข้าใจ “ฉันเองก็ทำเป็นประจำ อย่างน้อยที่สุดก็สัปดาห์ละครั้งมั้ง เลยมีเกจพลังปราณหลายล้าน เพราะใช้พลังปราณปรับสภาพร่างกายบ่อยๆ มีบางครั้งทีหลังจากการ

ปรับสภาพ ร่างกายและกระแสพลังพัฒนาอย่างก้าวกระโดดเหมือนกัน”

“พี่เรียวมะนึกพลังเพื่อปรับสภาพร่างกายบอยขนาดนั้นเลยหรอครับ” ตุลาากล่าวอย่างสงสัย

“หึๆ แนนอน ผู้เล่นอย่างพวกเราได้เปรียบ NPC ในเกม ตรงที่สามารถฝึกวิชาต่างๆ สำเร็จได้ง่ายกว่าเป็นสิบเท่า แค่แบ่งเวลาในเกม สัปดาห์ละ 1 คีนฝึกโคจรพลังตลอดเวลา ก็คุ้มยิ่งกว่าคุ้มแล้ว ไม่อย่างนั้นฉันคงไม่มีทางมีพลังปรารถนหลายล้านหน่วยได้หรอก ความจริงเรื่องแบบนี้ไม่ใช่ไม่มีคนรู้นะ แต่คนที่มาเล่นเกมจะมีสักกี่คนที่ยอมเสียเวลา 1 คีนนั่งอยู่เฉยๆ เลยมีคนบรรลุระดับนี้ได้น้อยกว่าที่คิด”

“ขอบคุณสำหรับคำแนะนำนะครับ”

“เรื่องธรรมดาंना ไครๆ ก็รู้” เรียวมะเอ่ยอย่างไม่คิดมาก

“ขอให้พี่เรียวกษาตำแหน่งผู้เล่นอันดับหนึ่งให้ได้ตลอดไปนะครับ อายายอมแพ้ไครง่ายๆ ละ” ตุลาากล่าวยิ้มๆ

เรียวมะกลับพูดอย่างจริงจังว่า “ในเกม MWO มียอดฝีมือซ่อนตัวอยู่มากมาย ถึงฉันจะได้ชื่อว่าเป็นผู้เล่นอันดับหนึ่ง แต่แท้จริงแล้วมีคนที่น่าจะมีฝีมือใกล้เคียงหรือเหนือกว่าฉันเกือบสิบคนเลยทีเดียว เอาไว้นายเข้าไปในทวีปหลักได้เมื่อไหร่คงได้เจอ ฉันเองก็รั้งตำแหน่งราชันดาบกับราชันแห่งปรารถนอยู่ แต่คงต้องสละตำแหน่งราชันดาบให้นายซะแล้ว”

เรียวมะหัวเราะเบาๆ เขามั่นใจว่าหากเขาใช้ดวงธาดุมังกรแต่แรกเริ่ม ตุลาคงรับมือไม่ได้ ถึงจะยอมรับในฝีมือของตุลา แต่พอนึกเปรียบเทียบกับเก้าราชันที่เหลือ เขาเห็นว่าตุลายังเป็นรองอยู่ช่วงใหญ่ โดยเขาไม่รู้เลยว่า ในการประลองที่ผ่านมา ไม่เพียงเขาที่ไม่ได้ใช้ไฟตายครบทุกใบ ตุลาเองก็ไม่ได้ใช้วิชาสูงสุดของตัวเองเช่นกัน

“หึๆๆ ฉันจะรอวันที่นายเดินทางไปยังทวีปหลัก ถึงตอนนั้นทำเนียบสุดยอดคงต้องจัดกันใหม่ ตั้งใจฝึกฝนให้ดีละ ว่าที่ราชันดาบ”

เรียวมะกล่าวทิ้งท้ายแล้วเดินจากไป
ตุลายิ้มอย่างตื่นเต้น ที่แท้ยังมียอดคนผู้ซ่อนกายอยู่ในเกมนี้อีก
มากมาย น่าสนุกจริงๆ

ช่วงเวลาหลังจากนั้น ตารางเวลาของตุลา ก็มีหลายสิ่งหลาย
อย่างเพิ่มเติมมากขึ้น เมื่อตื่นนอนตอนเช้า เขาจะออกกำลังกายพร้อมกับ
ทุกคนในครอบครัว พอเลิกเรียนก็ฝึกร่างกายตามหลักสูตรที่บัญชาให้ไว้
พร้อมกับคิง พอเข้ามาในเกม ตุลาจะสะสมรางวัล และตรวจสอบ
เอกสารต่างๆ หลังจากนั้นก็จะฝึกการใช้พลังทุกวัน

ส่วนการต่อยกับบอสเหยี่ยวนั้นต้องเลื่อนเวลาออกไปอย่างไม่มี
กำหนด เพราะรังเหยี่ยวในตอนนี้มีผู้เล่นจำนวนมากพากันไปทำทาย แม้
จะพ่ายแพ้เป็นส่วนใหญ่ เพราะช่วงหลังๆ เหยี่ยวฝูงนี้มีพัฒนาการด้าน
การผสมพลังและการใช้ค่ายกลจนร้ายกาจขึ้น ยิ่งผ่านศึกน้อยใหญ่อย่าง
ต่อเนื่อง พวกมันก็ยิ่งแข็งแกร่ง แม้จำนวนผู้เล่นที่เข้าไปทำทายจะมีมาก
ขึ้น แต่จำนวนเหยี่ยวที่เสียชีวิตกลับลดลงเรื่อยๆ ตุลาคงต้องรอให้กลุ่ม
ผู้เล่นละความสนใจจากเหยี่ยวฝูงนี้ไปก่อน ค่อยพาพวกแมวไปแก้มือ
อีกครั้ง

ลูน่าเองก็เอาแต่หมกตัวอยู่ที่วิหารแห่งธาตุทุกวัน แม้ทักษะของเธอ
จะไม่เลือนระดับ แต่ขีดจำกัดพลังเวทและพลังชีวิตของเธอกลับเพิ่มขึ้น
มาก เวทธาตุแสงของลูน่าก็เพิ่มความรุนแรงขึ้นหลายเท่า อีกทั้งตอนนี้
เธอก็ใช้เวทธาตุแสง ธาตุน้ำ และธาตุลมได้แล้ว ทำให้เธอมักจะวนเวียน
อยู่ที่วิหารแห่งธาตุทั้งสามแห่งนี้ไม่ยอมไปไหน และหาทางเพิ่มทักษะ
ควบคุมธาตุอื่นตามข้อมูลที่ตุลาเขียนทิ้งเอาไว้ให้

แม้ตุลาจะเสนอให้ลูน่าไปรับเคล็ดลับของเกาะเริ่มต้น เพื่อรับเวท
ธาตุอื่นๆ แต่ลูน่าให้เหตุผลว่า ยังไม่จำเป็น ก่อนจะรับพลังธาตุอื่น เธอ

อยากฝึกฝนสิ่งที่มีอยู่ให้ถึงที่สุดก่อน อีกอย่างเธออยากจะได้รับเวทาคู่อื่น จากตุลามากกว่าจะทำพันธสัญญารับเวทจากคนอื่น เธอจึงวนเวียนอยู่ แต่ในโรงฝึกลับใต้ดินแห่งนี้

สำหรับพัฒนาการของพวกแมวนั้นเหนือกว่าที่คาดคิดไว้มาก ทักษะควบคุมธาตุของพวกมันสูงกว่าระดับ 40 ทุกธาตุ แต่พวกมันก็มีความถนัดแตกต่างกัน บลังก์สามารถพัฒนาธาตุไฟได้สูงที่สุด มารอนเก่งด้านการควบคุมธาตุน้ำ เกลและบลูอายุสี่สี่เยาวชนชาฎการณสถานธาตุลม ส่วนเนโรนั้นชอบธาตุมืดเป็นพิเศษ เพราะเห็นว่าเหมาะกับสีขนของมัน

ตุลาค่อยเข้าใจว่า นิสัยและความชอบส่วนตัวมีผลต่อการประสานจิตใจกับธาตุต่างๆ ด้วย บลังก์มีนิสัยใจร้อน เข้ากับธาตุไฟได้ดีที่สุด ทักษะควบคุมธาตุไฟของมันจึงพัฒนาได้มากกว่าธาตุอื่นนั่นเอง

ตุลาฝึกพลังเพื่อปรับสภาพร่างกายอีกหลายครั้ง แต่เกจพลังกลับเพิ่มขึ้นไม่มากนัก น่าจะเป็นเพราะวิธีนี้ไม่เหมาะจะใช้บ่อย ร่างกายของเขามีความสมดุลกับพลังในตอนนี้อยู่แล้ว หากคิดจะพัฒนาเกจพลังให้มากกว่านี้ คงต้องผ่านการฝึกและการต่อสู้เสี่ยงเป็นเสี่ยงตายอีกหลายครั้ง

สำหรับพวกแมว พวกมันยังไม่พร้อมจะออกไปต่อกรกับฝูงเหยี่ยว ตุลาพบว่าแม้ตอนนี้พวกมันจะกำลังฝึกฝนอย่างหนัก และมีพัฒนาการสูงมากในแต่ละวัน แต่เมื่อเขาให้พวกมันทดลองฝาค่ายกลที่เขาสร้างเลียนแบบการเคลื่อนไหวของฝูงเหยี่ยว พวกมันกลับยังหลงทาง และถูกล่อลวงเข้าสู่โซนสังหารเป็นประจำ

แม้ค่ายกลของเขาเป็นค่ายกลที่เลียนแบบการเคลื่อนไหวของฝูงเหยี่ยว แต่อาณาเขตของมันยังห่างไกลจากค่ายกลที่ประกอบไปด้วยฝูงเหยี่ยวนับหมื่นตัวนัก ในเมื่อพวกแมวยังไม่สามารถอ่านกระบวนทัพของค่ายกลจำลอง แล้วเคลื่อนไหวได้อย่างถูกต้อง ย่อมไม่เหมาะจะกลับ

ไปต่อกรกับฝูงเหยี่ยวอีกครึ่ง กว่าพวกแมวจะมีความพร้อม คงต้องให้เวลาพวกมันศึกษาเรื่องนี้อีกมาก

คืนวันศุกร์ ขณะที่ตุลาากำลังฝึกฝน เขาอดคิดในใจไม่ได้ว่า

‘ช่วงนี้เราเอาแต่ฝึก แต่ไม่ค่อยก้าวหน้าเลยแฮะ’ ตอนนี่สิ่งที่เขาต้องการคือ คู่มือ แต่ฝูงเหยี่ยวยังถูกผู้เล่นจำนวนนับไม่ถ้วนตามพิวพัน เขาเองก็ไม่อยากให้ใครเห็นการต่อสู้ของเขา

“ลองไปสำรวจบอสตัวใหม่ดีกว่า” ตุลาพิมพ์เบาๆ ยังไงชะแควสต์บอสเหยี่ยวก็เสร็จไปแล้ว ลองหาบอสตัวใหม่มาทดสอบฝีมือน่าจะดีกว่า แต่คราวนี้เขาคิดว่าจะไปคนเดียว เนื่องจากพวกแมวยังมุ่งมั่นกับการฝึก เขาจึงยังไม่คิดจะเข้าไปขัดขวางพวกมันในตอนนี่

ตุลาวิ่งไปที่เมืองโดอี เมืองผู้ใช้ศาสตร์แห่งจิต แล้วออกเดินทางด้วยความเร็วสูงสุดไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ข้ามป่าและภูเขาสูงมุ่งสู่เกาะร้างที่เต็มไปด้วยป่าทึบ โดยใช้เวลาราว 1 วันเต็มๆ เมื่อมาถึงตุลาไม่กล้าประมาท เขาหยุดพักผ่อนที่ชายหาดของเกาะแห่งนี้ แล้วโคจรลมปราณฟื้นฟูความเหนื่อยล้า จากนั้นจึงใช้ผ้าผูกตา แล้วเร่งสมาธิผสานจิตกับสรรพสิ่งรอบกาย เพื่อสำรวจว่าบอสตัวต่อไปซ่อนอยู่ที่ไหน

แม้จะผสานจิตกับสรรพสิ่งอย่างต่อเนื่อง และขยายสัมผัสไปกว้างไกล แต่ตุลา ก็ไม่สามารถหาที่ซ่อนของจ้าวอสรพิษแห่งป่าดึกดำบรรพ์ได้อยู่ดี ซึ่งเขาไม่แปลกใจนัก จากข้อมูลที่เขาศึกษามา อสรพิษฝูงนี้ใช้พลังจิตได้ ทำให้เขาเริ่มเข้าใจแล้วว่า บอสลับแต่ละตัวน่าจะมีจุดเด่นอย่างฝูงเหยี่ยวสายฟ้าที่สามารถใช้ค่ายกลได้อย่างยอดเยี่ยม ส่วนจุดเด่นของอสรพิษแห่งป่าดึกดำบรรพ์นั้น คาดว่าน่าจะเป็นความสามารถในการซ่อนตัว แล้วจู่โจมโดยที่เหยื่อไม่ทันรู้ตัว

ตุลาสำรวจป่าดึกดำบรรพ์อย่างระมัดระวัง กดขอบเขตประสาท-

สัมผัสลงเหลือไม่ถึง 30 เมตร จากนั้นจึงเดินบุกบันไปตามป่าทึบซึ่งมีระยะทางหลายกิโลเมตร แต่ไม่เห็นวีแวนของสิ่งมีชีวิตแม้แต่เงา ขณะที่กำลังสำรวจอย่างตั้งอกตั้งใจ ตุลาฯก็สัมผัสได้ว่า ธาตุแสงในบรรยากาศมีความหนาแน่นน้อยลง

‘ห้องฟ้ามีตกลงแล้วสินะ’ ขณะที่กำลังครุ่นคิด เขาก็สัมผัสได้ว่ามีสิ่งมีชีวิตบางอย่างเข้ามาใกล้ตัว

‘หือ ที่แท้ฝูงงูพวกนี้ก็ซ่อนตัวเก่งมาก และจะปรากฏตัวเฉพาะเวลากลางคืน มิน่า หามาทั้งวันไม่เจอสักตัว’ ตุลาเตรียมพร้อมแต่แรก เขาฉีกปรางฉีก คบคุ่มกลิ่นอายและความร้อนในร่างกายมาทั้งวัน เพราะรู้ว่าคู่ต่อสู้ในครั้งนี่คือ ฝูงงูจำนวนมาก แต่น่าเสียดาย แม้ตุลาจะทุ่มเทความพยายามในการซ่อนร่องรอยมากขนาดไหน ดูเหมือนฝูงงูเหล่านี้จะรับรู้ได้ว่าป่าของพวกมันมีผู้บุกรุก

“ฟอ!” เสียงงูนับร้อยตัวพู่พร้อมกัน ตุลา รู้สึกได้ถึงคลื่นพลังที่กล้าแข็งถึงขีดสุด ซึ่งพุ่งโจมตีเขาจากด้านหลัง เขาจึงรีบพลิกตัว หลบงูขนาดเล็กตัวหนึ่งที่พุ่งเฉียดเขาไปได้อย่างเฉียดฉิว กลิ้งควจากตัวของมันจนจนตุลาชะงักไปเล็กน้อย แล้วเขาก็ได้ยินเสียงระบบแจ้งข้อความว่า

“ผู้เล่น ตุลา สังกัร Rapid Viper คลาส 2 ระดับ 100 ได้รับค่าประสบการณ์ 145,201 ได้รับ เขียวพิษ 1 เขียว”

‘เฮ้ย! ยังไม่ทันได้ฆ่าเลย มันตายได้ยังไงกัน’ แม้จะยังคงตะลึงกับความเร็วและความรุนแรงที่เหนือความคาดหมายของมอนสเตอร์ตัวนี้ แต่เขาก็อดสงสัยไม่ได้ แค่หลบมันได้ก็ได้รับค่าประสบการณ์แล้วอย่างนั้นหรือ แต่ไม่นานนัก ฝูงงูก็ทำให้ตุลาหายสงสัย

“ฟอๆๆ” เสียงขู่ดังขึ้นจากรอบทิศ แล้วฝูงงูก็เปลี่ยนเป็นเส้นสาย

ความเร็วสูงอย่างที่ตุลาไม่เคยคิดมาก่อน จูโจมเข้ามาจากรอบทิศทาง
กระทั่งเวลาสงสัยเขายังไม่มี ได้แต่เคลื่อนที่หลบหลีกด้วยความเร็วสูงสุด
แต่ในสภาพที่มีการโจมตีจากรอบทิศทาง ในที่สุดเขาก็พลาดพลั้ง

จุดัวหนึ่งพุ่งตัวเฉียดแขนซ้ายของตุลา ร่องรอยการโจมตีไม่ไ้
คมเขี้ยว แต่เนื้อบริเวณต้นแขนของเขาที่มันพุ่งชนกลับถูกคว้านไป แถม
พิษร้ายยังแทรกเข้ามาในร่างกายอย่างรวดเร็ว พร้อมๆ กับที่เสียงระบบ
รายงานการสังหารอสรพิษนับร้อยตัวในเวลาไม่ถึง 10 วินาที

ตุลาไม่มีทางเลือก เขาได้แต่ใช้พลังจิตและพลังธาตุสร้างดาบเพลิง
ความร้อนสูงรอบกายหลายสิบเล่ม บังคับให้พุ่งวนรอบกายอย่างรวดเร็ว
จากนั้นจึงฉีกปราณขับพิษร้ายออกจากร่างกายอย่างสุดความสามารถ
ทว่าพุ่งงูกลับไม่ละความพยายาม แม้ทราบว่ากาารพุ่งใส่ดาบเพลิงอัน
ร้อนแรงที่ฉีกพลังไม่ต่างจากการฆ่าตัวตาย แต่พวกมันก็ยังพุ่งใส่ตุลา
อย่างสุดกำลัง

‘พวกนี้คงมีทักษะในการพุ่งตัวแลกชีวิตเ็นเอง ความเร็วและความ
รุนแรงของการโจมตีเหนือกว่าคลาส 3 ซะอีก อาจเทียบได้กับคลาส 5
ต้นๆ แถมยังใช้พลังจิตและพลังชีวิตในการโจมตีสุดกำลัง ถึงได้รวดเร็ว
และรุนแรงมาก’ ตุลาคิดในใจอย่างตื่นตระหนก เคยได้ยินมาเหมือนกัน
ว่า มอนสเตอร์บางชนิดจะใช้วิธีแลกชีวิตกับคู่ต่อสู้ เมื่อได้มาเจอกับตัว
ทำให้เขาอดชนลูกไม่ได้

ความเร็วของพวกงูเหนือกว่าที่เขาเคยคิดจินตนาการไว้มาก โชคดี
ที่พวกมันยังไม่แข็งแกร่งพอจะฝ่าดาบเปลวเพลิงที่ฉีกพลังมหาศาล
หลายสิบเล่มเข้ามาได้ การต่อสู้ของหนึ่งคนกับฝูงงูจึงหยุดชะงัก

‘ดูเหมือนงูพิษพวกนี้คงกลัวไฟ ถ้าเราเผาป่า คงเอาชนะได้ไม่ยาก
แต่ว่า...’ ตุลานึกถึงคำกล่าวของท่านไปต้าหลางและบัญชา ที่เคยบอกว่า
เขายังมีสัญชาติภูตภูณไม่เฉียบคมพอ แล้วอดยิ้มออกมาไม่ได้

‘หึๆ เกาะเริ่มต้นช่างเป็นสถานที่ฝึกฝนชั้นยอดจริงๆ มีบททดสอบ
หลากหลายรูปแบบซ่อนอยู่จริงๆ ด้วย’

เขาสลายดาบเปลวเพลิง พวงงูที่หยุดชะงักไปก็เริ่มกลับมาเตรียม
พร้อมโจมตีอีกครั้ง

“พวกแกน่าจะเป็นคู่ต่อสู้ที่ดีที่สุดในการฝึกกลับสัญชาตญาณของ
ฉัน เข้ามาเลย ไล่พวงงูพิษ!”

ตุลาร้องตะโกนเสียงดังกึกก้อง แล้วผนึกสมาธิรับการโจมตีของ
เหล่าอสรพิษแห่งป่าดึกดำบรรพ์ การฝึกกลับสัญชาตญาณฉบับทำความ
ตายของตุลาจึงเริ่มขึ้นในลักษณะนี้

111

ตำนานวีรบุรุษ (จบปλοม)

ตุลารู้สึกราวกับว่ามันเป็นคือเดจาวู สำหรับเขาในตอนนี้ การต่อสู้ของเขาไม่ต่างจากการต่อกรกับเหล่าวิญญาณในเหมืองแร่ร้างเลย แม้ฝีมือของเขาในตอนนี้จะเหนือกว่าตอนเริ่มเล่นเกมใหม่ๆ อย่างที่ไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ แต่ศัตรูแห่งป่าดึกดำบรรพ์ก็มีความร้ายกาจ จนยากจะบรรยายได้เช่นกัน

ความร้ายกาจที่แท้จริงของฝูงนี้ไม่ใช่ความเร็วที่ยากจะรับมือ หรือพลังโจมตีที่รุนแรงขนาดสร้างความเสียหายมหาศาลให้แก่เขาซึ่งมีพลังป้องกันสูงจากการผนึกจิตและปรารถน รวมถึงการเสริมคุณสมบัติของพลังธาตุได้ แต่ความร้ายกาจที่แท้จริงของพวกมันคือ การซ่อนตัวจากสัมผัสระดับสุดยอดของตุลาได้ต่างหาก

ศัตรูที่ตุลาเผชิญหน้ามาตั้งแต่เริ่มเล่นเกมนี้ ไม่มีมอนสเตอร์ประเภทไหนที่เขาไม่สามารถรับรู้การคงอยู่ได้ แต่เจ้าพวกนี้กลับมีความสามารถในการหลอมรวมตัวเองเข้ากับต้นไม้ได้อย่างไม่น่าเชื่อ พลังธรรมชาติที่เขาสัมผัสได้และเข้าใจว่าเป็นเพียงแถววัลย์หรือกิ่งไม้ธรรมดาเมื่อเข้าสู่ระยะโจมตี กลับกลายเป็นกลุ่มก้อนพลังจิตกล้าแข็งที่พุ่งเข้า

โจมตีเขาแบบแลกชีวิต รวากับเขาคือ ศัตรูของเผ่าพันธุ์ ที่พวกมันจะไม่ยอมอยู่ร่วมโลกเดียวกันเลยที่เดียว

ตุลาเคยทดลองเปลี่ยนวิธี หันไปพึ่งพาการรับรู้ทางสายตาว้าง กลับพบว่าภายในป่าดงดิบช่วงกลางคืนนั้นมีตมมาก แม้แต่แสงดาวก็ยังไม่อาจส่องผ่านยอดไม้เข้ามาได้ ความหวังในการพึ่งพาสายตาจึงถือว่างเปล่าประโยชน์ แต่เมื่อต่อกรกับฝูงงูอย่างต่อเนื่อง ทำให้เขาค้นพบว่าวิธีอื่นๆ อย่างการพึ่งเสียงและการดมกลิ่น กลับมีประโยชน์มาก

ร่างกายของงูพวกนี้แผ่กลิ่นคาวที่ฉุนมาก หากเข้าสู่อาณาเขตที่มีกลิ่นคาวจัด แสดงว่าในบริเวณใกล้เคียงกันจะมีงูอาศัยอยู่หลายร้อยตัว ดังนั้นเตรียมพร้อมรับศึกหนักได้เลย และช่วงเวลาที่พวกมันพุ่งตัวจู่โจม แม้เพียงเสี้ยววินาที แต่พวกมันจะส่งเสียงเบาๆ ที่แทบไม่ได้ยินหากไม่ตั้งสมาธิให้ดีๆ เมื่อมีข้อมูลเหล่านี้ ตุลาก็สามารถป้องกันพวกมันได้บ้าง

ฝูงงูเหล่านี้บ้างอยู่อย่างโดดเดี่ยว บ้างอยู่เป็นกลุ่มใหญ่ ตุลาว่านวยอายุค่อนข้างโตก็ยังไม่สามารถหาเบาะแสบอสของมอนสเตอร์ชนิดนี้ได้เลย เพียงแต่เขาค้นพบว่า ยิ่งเข้าใกล้ฝั่งตะวันออกของเกาะนี้มากเท่าไร ฝูงงูยังมีจำนวนมากและมีฝูงใหญ่ขึ้น

เมื่อแสงอาทิตย์สาดส่อง บรรยากาศแห่งป่าดึกดำบรรพ์ก็แปรเปลี่ยนไปในชั่วพริบตา ความมืดมิดและความมึนร้ายที่คุกคามเขามาตลอดทั้งคืนหายสาบสูญไปอย่างไร้ร่องรอย ตุลาไม่กล้าประมาท เขาตัดสินใจออกจากป่า กลับมาตั้งหลักอยู่บริเวณชายหาด เจ้างูพวกนี้แม้จะร้ายกาจ แต่พวกมันมีอาณาเขตที่แน่นอน จากการสำรวจตลอดคืน ตุลาพบว่าถ้าเข้าใกล้ฝั่งตะวันตก พวกมันจะไม่ตามล่าเขา ตุลาจึงเล่นวิ่งไล่จับกับงูฝูงนี้มาทั้งคืน

“โหดเป็นบ้าเลย” ตุลาพึมพำอย่างเหนื่อยอ่อน แล้วหัวเราะเบาๆ “หึๆ แต่ก็คุ้มค่าสุดๆ”

การต่อสู้เมื่อคืนที่ผ่านมา ตุลาไม่ได้ใช้ดาบผ่าปรุพีเป็นอาวุธ เพราะสภาพของป่าที่บึงแห่งนี้ไม่เหมาะกับดาบที่มีขนาดใหญ่เทอะทะ เขาใช้เพียงมีดขัดและเพลงหมัดเข้าต่อกรกับฝูงงู ความจริงแล้วการต่อกรกับฝูงงูเหล่านี้ เพียงแค่หลบหลีกก็เพียงพอแล้ว ปกติพวกมันจะจู่โจมแบบธรรมดา อย่างการจกกัดไม่กี่ครั้ง พอรู้ว่าเป้าหมายมีฝีมือสูงกว่า พวกมันที่เหลือก็จะใช้การโจมตีแลกชีวิตทันที แต่ตุลาเห็นว่าการหลบหลีกเพียงอย่างเดียวอาจจะนำเสียดาย เขาอยากอาศัยฝูงงูเพื่อฝึกฝนฝีมือ จึงพยายามพ่นงูที่พุ่งมาด้วยความเร็วสูงให้ขาดเป็นสองท่อน

ผลลัพธ์ที่ได้คือ โบนัสการโจมตีด้วยมีดและมือเปล่าเพิ่มขึ้นจนสูงกว่าโบนัสการโจมตีด้วยดาบแล้ว แต่สิ่งที่ทำให้ตุลารู้สึกคุ้มค่าที่สุดคือการที่เขาต่อกรกับฝูงงูทั้งคืน ทำให้เขาค้นพบความมหัศจรรย์ของมนุษย์เมื่อเขาควบคุมจิตใจให้สงบนิ่ง ในสภาวะที่ว่างเปล่านั้น ขอเพียงเขาสัมผัสได้ถึงภัยอันตราย ร่างกายของเขาจะตอบรับได้อย่างเหมาะสมโดยไม่ต้องเสียเวลาวิเคราะห์ใดๆ เลย ดังนั้นแม้ช่วงหลังเขาจะพบฝูงงูจำนวนมาก แต่บาดแผลจากการต่อสู้กลับน้อยลงเรื่อยๆ หากฝูงงูมีไม่ถึงร้อย บางครั้งตุลาถึงกับจัดการได้โดยไร้บาดแผล

“คืนนี้สนุกแน่” ตุลาอดยิ้มออกมาไม่ได้ แล้วเริ่มสำรวจบาดแผลบนร่างของตัวเอง

บาดแผลส่วนใหญ่ตอนนี้หายสนิทดีแล้ว แต่การโจมตีของงูพิษเมื่อใช้ทักษะแลกชีวิต มักจะคว้านเนื้อหนังของเขาบางส่วน ทำให้ชุดผ้าของตุลาขาดรุ่งริ่ง และเนื้อตัวในตอนนี้อย่างไรก็ตามก็เต็มไปด้วยรอยแผลเป็น ผิวหนังบางส่วนมีสีสันที่ไม่งามมอง เนื่องจากเป็นเนื้อหนังที่เพิ่งงอกออกมาใหม่ๆ

โชคดีที่ตุลามีพลังฟื้นตัวสูงมาก จากทักษะและการใช้พลังระดับสูง ทักษะ Auto Heal ที่ช่วยรักษาอาการบาดเจ็บ พลังปรมาณ และพลังธาตุแสงที่เร่งการฟื้นฟูของร่างกาย นอกจากนี้พิษร้ายยังมีผลกระทบต่อ

เขาน้อยมาก พืชของชุมชนนี้จึงสร้างความลำบากให้เขาในช่วงแรกๆ เท่านั้น เพราะเขาเล่นสนุก (?) กับปลั่งก้าและบลูออยส์ ซึ่งมีปรมาณพืชจากการหลอมรวมพืชร้ายระดับสูงกว่าพืชของงูสายพันธุ์นี้มาก ทำให้ร่างกายของเขามีภูมิต้านทานพืชสูงมาก

เมื่อได้รับพืชชนิดนี้หลายครั้ง ร่างกายของตุลาก็สามารถพัฒนาจนต้านทานได้เอง อย่างไรก็ตามนี่ตุลาจะมีลมปรมาณกล้าแข็ง อีกทั้งมีธาตุน้ำช่วยขับพิษ และธาตุมีดช่วยสลายพิษ พืชจึงไม่ใช่ปัญหาใหญ่ แต่หากได้รับพิษปริมาณมาก แล้วร่างกายสลายไม่ทัน เขาเองก็มีสิทธิ์เสียชีวิตได้เช่นกัน

แม้จะสายมากแล้ว แต่ตุลากลับไม่รู้สึกริวเลย เขาตัดสินใจฝึกฝนการใช้พลัง รอจนกว่าจะได้เวลาที่ฟ้ามีดลง ค่อยเข้าไปลุยกับฝูงงูอีกครั้ง ตุลาโคจรลมปรมาณไปทั่วร่าง ผสานกับการใช้พลังธรรมชาติ ฝึกพลังจิต ปริมาณมหาศาลสร้างเกราะพลังจิตรอบกาย จากนั้นจึงหลอมรวมจิตใจกับสรรพสิ่งรอบกาย

คราวที่แล้วตุลาฝึกฝนด้วยวิธีนี้ในโรงฝึกลับใต้ดิน แต่เมื่อใช้วิธีนี้ ณ สถานที่เปิดโล่ง ผลลัพธ์ที่ได้กลับแตกต่างกันมาก ทันทีที่เข้าสู่ห้วงสมาธิ ภาพลักษณะต่างๆ กลับผุดขึ้นมากมาย ถึงจะหลับตาอยู่ แต่แทบไม่ต่างจากการลืมตาเลย ที่สำคัญ รัศมีการมองเห็นเกิดขึ้นรอบทิศทาง เขารับรู้ได้ถึงแสงแดด สายลม ผืนทราย และเกลียวคลื่น รับรู้ได้ทั้งสิ่งที่กำลังเคลื่อนไหว และสิ่งที่อยู่นิ่ง สัมผัสการรับรู้ของเขาก็กว้างไกลขึ้นเรื่อยๆ ยิ่งใช้เวลานานมากเท่าไร รัศมีการรับรู้ก็ยิ่งขยายออกไปมากขึ้นเท่านั้น ต่างกับการรับรู้จากการฝึกฝนในสถานที่ปิดล้อมอย่างโรงฝึกลับใต้ดินจริงๆ

ตุลาเผด็จิตไปทั่วเกาะ เข้าสำรวจทุกซอกทุกมุม เขาสัมผัสได้ถึงคลื่นพลังจิตเบาบางจำนวนนับไม่ถ้วนที่แทรกอยู่ตามป่าลึก เมื่อลองเพ่งจิตสำรวจดู ก็พบฝูงงูจำนวนหนึ่ง บางส่วนอยู่ในสภาพหลับใหล บางส่วน

ออกล่าอาหาร โดยมากจะเป็นสัตว์ขนาดเล็กที่อยู่ตามต้นไม้ แต่ส่วนใหญ่จะออกล่าหาอาหารในท้องทะเลทางทิศตะวันออก

‘ที่แท้เจ้าพวกนี้ก็มือยูหนาแน่นทางทิศตะวันออกเพราะอย่างนี้เอง’ ความเข้าใจบางอย่างผุดขึ้นในห้วงความคิด แล้วอนุสติส่วนหนึ่งของเขาก็เกิดความสงสัยขึ้นมา ‘ถ้าอย่างนั้นพวกเหยี่ยวสายฟ้าล่ะ’

ภาพป่าที่ใบสูญสลายหายไป แล้วปรากฏภาพของลานโล่งกว้างบริเวณหน้ารังของเหยี่ยวสายฟ้า ซึ่งตอนนี้มีผู้เล่นจำนวนมากห้าห้ากับฝูงเหยี่ยวจำนวนมากลวดลายดุเดือด ดูเหมือนผู้เล่นเหล่านี้จะคิดตรงกันกับเขาคือ การอาศัยฝูงเหยี่ยวเพื่อศึกษายุทธการในการรบและการจัดกระบวนทัพ

โดยผู้เล่นนั้นแบ่งออกเป็นหลายสิบกุ่ม บางกลุ่มมีหลักร้อย บางกลุ่มมีนับพัน บางกลุ่มถึงกับมีหลายพันคน แต่ละกลุ่มมีสัญลักษณ์ที่มีสีสันแตกต่างกันประดับชุด ตุลาจดจำได้ว่าเป็นสัญลักษณ์ของกิลด์ที่มาขอจดทะเบียนก่อตั้งที่เมืองอีเดน ทั้งผู้เล่นและฝูงเหยี่ยวต่างเน้นการโจมตีระยะไกล ยอดฝีมือบางคนใจกล้า ถึงขนาดเข้าโจมตีฝูงเหยี่ยวกลางอากาศ เพียงแต่ผู้เล่นอิสระเหล่านี้จะจู่โจมก่อนจากรอบนอกเท่านั้น เมื่อสังหารเหยี่ยวได้ มักจะถอยหนีสุดกำลัง

ครั้งนี้ฝูงเหยี่ยวถูกจัดการอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่กลุ่มผู้เล่นเกิดความสูญเสียอย่างมาก ผู้เล่นหลายคนต่างยินดีในชัยชนะที่กำลังจะบังเกิด แต่แล้วกลับมีเหยี่ยวกลุ่มใหม่นับร้อยบินออกมาจากรัง จากนั้นร่างของพวกมันก็เปล่งแสง แล้วบินวนเวียนอยู่กลางท้องฟ้า ทิศทางที่พวกมันบินผ่านเกิดเส้นแสงค้างอยู่กลางอากาศ ตุลาที่เห็นเหตุการณ์รับรู้ได้ว่ากำลังจะเกิดอะไรขึ้น แต่ดูเหมือนกลุ่มผู้เล่นจะไม่มีใครสัมผัสได้ถึงเส้นแสงพลังเวทที่เปล่งประกายอยู่กลางอากาศนั้น

เส้นแสงที่เกิดจากการบินอย่างต่อเนื่องของเหยี่ยวสายฟ้านับร้อย

ตัวค่อยๆ สมบูรณ์ในที่สุด ก่อนจะแปรเปลี่ยนเป็นวงเวทขนาดมหึมา จากนั้นผลการต่อสู้ก็เป็นที่ตามความคาดหมาย สายฟ้าจำนวนนับไม่ถ้วน ถูกส่งออกมาจากวงเวทขนาดยักษ์อย่างต่อเนื่องเป็นเวลาสิบกว่านาที หลังจากมหาเวทหมดพลัง กลุ่มผู้เล่นก็เหลือเพียงหนึ่งในสาม และเริ่มล่าถอย ผุ่งเหยี่ยวสายฟ้าก็สูญเสียชีวิต เจนหลายตัวถึงกับร่วงลงมา แต่ได้เพื่อนพ้องช่วยกันแบกรับ จากนั้นทั้งสองฝ่ายก็แยกย้ายจากกัน

ตุลาสังเกตเห็นอย่างสงบ ความรู้แจ้งบางอย่างผุดขึ้นในห้วงความคิด เขาเข้าใจแล้วว่าเกิดอะไรขึ้น เมื่อเขาหลอมรวมจิตเข้ากับสรรพธาตุ เขาก็สามารถบรรลุได้ถึงระดับถอดจิต ท่องไปตามที่ต่างๆ ได้ เนื่องจากพลังธรรมชาติเชื่อมถึงกัน ไม่ว่าเขาคิดจะไปที่ไหน ก็สามารถไปได้ทุกแห่งหน

เมื่อตุลანიึกถึงเมืองอีเดน มหานครแห่งนี้ก็ปรากฏอยู่เบื้องหน้า แต่พอเขาคิดจะเข้าไปในเมือง เขากลับไม่สามารถทำได้ ราวกับตัวเมืองมีอาณาเขตบางอย่างปิดกั้นอยู่ จนเขานึกได้ว่าพวกเอลฟ์เคยบอกไว้ว่า ตัวเมืองแห่งนี้มีการป้องกันระดับสูงครอบคลุม ตุลาจึงได้แต่ตัดใจ

เขาส่งจิตไปสำรวจตามที่ต่างๆ พบว่า เมืองระดับมหานครทุกเมือง มีการป้องกันทางจิตไว้หมดแล้ว ขณะที่ตุลาครุ่นคิดว่าหากเขาส่งจิตไปที่ทวีปหลักจะทำได้หรือไม่ ภาพต่างๆ ที่ปรากฏอยู่เบื้องหน้าก็ดับมืดลงอย่างกะทันหัน

ในขณะที่ตุลากำลังทดสอบความสามารถใหม่ ณ ห้องควบคุมระบบกลับปั่นป่วนวุ่นวายมากกว่าที่ใครๆ จะคาดคิด

“บอส เกิดเรื่องใหญ่แล้วครับ เด็กพิเศษของบอสกำลังทำเรื่องที่ไม่เข้าข่ายการแหกกฎพื้นฐานอยู่ครับ ตอนนี้มีผมส่งคำสั่ง Force Sleep บังคับให้เด็กคนนั้นเข้าสู่สภาวะหลับใหลอยู่ บอสรีบมาเลยนะครับ ด่วนที่สุด”

ลีมินโฮที่ได้ยินรีบเข้ามาตรวจสอบทันที

“เกิดอะไรขึ้นเหรอ”

“ระบบแจ้งมาว่า ผู้เล่นตุลากำลังมีพฤติกรรมเข้าข่ายผิดกฎครับ เนื่องจากผู้เล่นคนนี้ออนไลน์จากเซิร์ฟเวอร์โซนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีคำสั่งห้ามไม่ให้ผู้เยาว์ออกนอกเกาะเริ่มต้น แต่เด็กคนนี้ก็กลับใช้วิธีพิเศษจนระบบแจ้งเตือนครับ”

“เอ๊ะ ปกติถ้าผู้เล่นที่มีกำลังผู้เยาว์คิดจะออกจากเกาะเริ่มต้น จะถูกวาร์ปกลับมาที่เกาะเริ่มต้นโดยอัตโนมัติไม่ใช่เหรอ แล้วเจ้าเด็กนี้ทำยังไง ถึงได้หาวิธีแหกกฎได้ล่ะ” ลีมินโฮกล่าวอย่างสงสัย

แอดมิน 01 รายงานว่า “เด็กคนนี้ใช้ทักษะประเภทถอดจิต วิชาสายจิตขั้นสูงครับ โดยใช้ร่างแยกส่งพลังจิตออกนอกอาณาเขตของเกาะเริ่มต้น รูปแบบนี้ยังไม่เคยมีผู้เล่นคนไหนทำได้มาก่อน จะบอกว่าเขาฝ่าฝืนกฎก็ไม่ได้ เพราะร่างจริงยังอยู่ที่เกาะเริ่มต้น บอกลองดูเองก็แล้วกันครับ เหลือเชื่อจริงๆ ไม่คิดว่าจะมีผู้เล่นทำได้”

“หือ ร่างแยกพลังจิตมันมีระยะทางจำกัดนี่นา เด็กนี้ไม่น่าจะมีพลังมากพอจะส่งร่างจิตไปไกลขนาดข้ามทวีปได้นี่” ลีมินโฮพิมพ์เบาๆ เขามีข้อมูลของตุลาอยู่ในหัวอย่างละเอียดอยู่แล้ว เพราะเป็นผู้เล่นที่ระดับผู้บริหารทุกคนจับตามองมานาน

“เฮ้ย!!! ผสมจิตเป็นหนึ่งในเดียวกับพลังธรรมชาติ ใช้หลักการเดียวกับการใช้เวทสื่อสาร” ลีมินโฮดร้องออกมาไม่ได้ มีนา การส่งร่างจิตของตุลาถึงได้ไม่จำกัดระยะทาง จากนั้นเขาก็หันมาปรึกษาทุกคนว่า “เอาไงดีล่ะ จะบอกว่าผิดกฎก็ไม่ได้ช่วยเหลือ แต่จะปล่อยให้เจ้านี้ส่งจิตไปสำรวจทวีปหลัก มันก็ดูจะแหกกฎ เหมือนเราทำผิดข้อตกลงกับหลายประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้”

“ผมว่าปล่อยๆ ไปเถอะครับ ถึงจะดูเหมือนโกงผู้เล่นคนอื่น แต่ถ้า

พวกเราก็กังขังเขาไว้ ก็เหมือนกับจำกัดพัฒนาการของผู้เล่นนะครับ”
พนักงานคนหนึ่งออกความเห็น

“ถึงจะไม่มีใครตรวจสอบระบบเกมของพวกเราได้ แต่พวกเราควร
ยึดมั่นในหลักการนะคะ กฎต้องเป็นกฎค่ะ” พนักงานหญิงคนหนึ่งกล่าว
อย่างมุ่งมั่น

“คุณสเทลล่าก็พูดเกินไปครับ ทางทฤษฎีแล้ว มันไม่ต่างจากการ
ใช้อุปกรณ์สื่อสารข้ามทวีปสักหน่อย ปล่อยไปเถอะครับ ไม่น่าจะมี
ปัญหา” พนักงานชายอีกคนอดกล่าวไม่ได้

“กรุณาเรียกฉันว่า แอดมิน 03 ด้วยค่ะ คุณแอดมิน 05” สเทลล่า
หรือแอดมิน 03 เอ่ยเรียบๆ

พนักงานดูแลระบบหลายสิบคนที่ได้ยิน ต่างละจากงานตรวจสอบ
ระบบซึ่งกำลังทำอยู่ แล้วหันมาลงความเห็น ว่า ควรอนุญาตให้ตุลา
ถอดจิตไปไกลถึงทวีปหลักได้หรือไม่ หลายคนที่เป็นแฟนคลับของตุลา
ต่างส่งเสียงสนับสนุน แต่อีกหลายคนกังวลว่า ด้วยความสามารถของ
ตุลาจะทำให้ทวีปหลักเกิดความปั่นป่วน สุดท้ายลิมินโฮก็ตัดสินใจว่า

“โอเคครับ ตกลงว่าอนุญาตให้ไปได้ แต่ผมคงต้องติดต่อกับผู้เล่น
คนนี้เป็นการส่วนตัวก่อนสักนิด เพื่อชี้แจงให้ทราบ เอ้อ...เด็กคนนี้สร้าง
เรื่องให้ลำบากได้ไม่หยุดหย่อนจริงๆ ให้ตายเถอะ!”

แอดมิน 01 ที่ใช้คำสั่ง Force Sleep หันไปมองข้อมูลของตุลา แล้ว
กล่าวเสียงลั่นๆ “บอสครับ จะติดต่อหรือจะทำอะไรก็รีบทำเถอะครับ
ดูเหมือนคำสั่ง Force Sleep จะไม่ได้ผล เด็กคนนี้มีจิตใจเข้มแข็งเกินไป
ถึงขนาดที่ขจัดขึ้นคำสั่ง Force Sleep ได้ ถ้าพวกเราไม่รีบติดต่อหรือยกเลิก
คำสั่ง ผมว่าเกาะเริ่มต้นปั่นป่วนแน่นอน”

ลิมินโฮหันไปดูข้อมูลของตุลา แล้วร้องว่า “เวรแล้วไง”

ทางด้านตุลา ขณะที่เขาทดลองส่งจิตไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ซึ่งตามข้อมูลระบุไว้ว่า ที่นั่นคือทวีปหลัก ออๆ ก็พบว่าจิตของตัวเองตกอยู่ในห้วงแห่งความมืดมิด แต่เขาก็ไม่ตื่นตระหนกนัก คิดว่าตัวเขายังสวมกำไลผู้เยาว์อยู่อาจมีข้อจำกัดในเรื่องนี้ แต่เมื่อจะส่งจิตกลับคืนสู่ร่าง กลับพบว่าไม่สามารถทำได้

‘หือ เกิดอะไรขึ้นกันแน่’ ตุลาเริ่มรู้สึกไม่ชอบมาพากล เขาเพิ่งสมาธิไปที่ร่างกายของตัวเอง พบว่าร่างของเขายังคงนั่งสมาธิหลอมรวมพลังอยู่ที่เดิม

‘หรือระหว่างเกาะเริ่มต้นกับทวีปหลักจะมีเขตอวกาศคุ่มกัน อืม... เป็นไปได้แฮะ เพราะระบบพื้นฐานของเกาะเริ่มต้นกับทวีปหลักแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง บางทีจิตของเราอาจมีพลังไม่มากพอ เลยมาติดอยู่ตรงนี้ ถ้าจั้นเราลองรวบรวมพลังให้มากกว่านี้ดีกว่า อาจส่งร่างจิตกลับเข้าร่างกายได้’

ตุลาไม่เข้าใจว่า สภาพของเขาเกิดจากผู้ดูแลระบบแทรกแซงข้อมูลความจริงแล้วตอนนี้ตุลาควรจะมีสภาพไม่ต่างจากการนอนหลับ จิตของเขาควรจะไปอยู่กับร่างกายแล้ว แต่จิตของเขากลับแข็งเกินไป เมื่อเขาไม่ยินยอม แม้กระทั่งคำสั่งบังคับให้หลับยังทำอะไรไม่ได้ จากนั้นตุลา ก็เริ่มรวบรวมพลังจากรอบกายเพิ่มพูนพลังงานให้ร่างจิตของตัวเอง เพื่อให้หลุดจากสภาพที่เป็นอยู่อย่างมึนงง

ร่างกายของตุลาที่อยู่บริเวณชายหาดเริ่มสะสมพลังงานอย่างรวดเร็ว แล้วส่งเข้าไปในร่างจิตของตุลา ซึ่งตอนนี้ล่องลอยอยู่เหนือทะเลทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะเริ่มต้น พลังงานมหาศาลควบแน่นอยู่เหนือบริเวณดังกล่าวอย่างรวดเร็ว แม้ตุลาเพียงคิดสะสมพลังงานเพื่อหลุดจากสภาพที่เป็นอยู่ แต่ตอนนี้ร่างของเขามีแถบพลังจิตกว่าแสนหน่วย ทำให้พลังจิตที่เข้มแข็งของผู้บรรลुरुดับแก่นแท้แห่งจิตสะสมอยู่ที่

ร่างจิตเหนือผืนน้ำนับล้านหน่วยในเวลาไม่กี่วินาที

แม้ในห้องผู้ดูแลระบบจะมีความเร็วเหนือกว่ามิติเกมปกติหลายเท่า แต่การที่เหล่าผู้ดูแลระบบมีแต่ถกเถียงกันอย่างออกรสก็กินเวลาไปไม่น้อย ในมิติเกมปกติ เวลาจึงผ่านไปกว่า 40 นาทีแล้ว พลังจิตมหาศาลเริ่มเกิดการควบแน่นจนส่องแสงเหนือผืนน้ำ มองเห็นได้ชัดเจนหลายกิโลเมตร

ตอนแรกเหล่าผู้เล่นและ NPC ที่อาศัยอยู่ที่เมืองท่ามาโคเห็นเพียงจุดแสงเล็กๆ ต่างนึกว่าตัวเองตาฟาดไป แต่ยิ่งผ่านไปนานเท่าไร จุดแสงดังกล่าวก็ยิ่งสว่างขึ้น หลายคนพากันช็อกแล้วเริ่มวิจารณ์กันอย่างสับสน

ส่วนตุลาณั้น เมื่อพลังจิตสะสมอยู่ในร่างนี้หลายสิบล้านหน่วย เขาก็รู้สึกว่าร่างจิตเริ่มไม่เสถียรแล้ว

“นี่คงเป็นขีดจำกัดของเราสินะ ตอนนี้นักร่างจริงของเราคงไม่สามารถควบคุมพลังจิตได้มากกว่านี้อีกแล้ว” ตุลาคิดในใจอย่างกังวล หากพลังจิตขนาดนี้ไม่สามารถส่งร่างจิตของเขากลับสู่ร่างจริงได้ ไม่รู้เหมือนกันว่าจะเกิดอะไรขึ้น การติดอยู่ในห้วงมิติที่ทุกสิ่งทุกอย่างดำเนินไปหมดเป็นเวลานานแบบนี้ มันน่ากลัวมากกว่าที่คิด ต่อให้เป็นตุลาที่ฝึกฝนจิตใจมาเป็นอย่างดีก็ตาม

ตุลารวบรวมพลังงานเป็นหนึ่งเดียวกัน แล้วสั่งให้มันระเบิดอย่างรุนแรงในชั่วพริบตา หวังว่าพลังงานขนาดนี้จะช่วยผลักดันจิตของเขาให้กลับคืนสู่ร่างได้

“อย่าเพิ่ง!!!” เสียงร้องห้ามดังขึ้นอย่างกะทันหัน แต่แน่นอนว่าไม่ทันแล้ว ตุลาปลดปล่อยคลื่นพลังทำลายล้างออกไปอย่างสุดกำลัง

“เฮ้อ...เป็นเรื่องจนได้” เจ้าของเสียงนั้นกล่าวอย่างเหนื่อยใจ ในห้วงแห่งความมืดมิด ปรากฏร่างของลีมินโฮ ผู้ดูแลระบบขึ้น

“คุณลีมินโฮ!” ตุลาร้องอย่างดีใจ คนที่จะอธิบายสถานการณ์ที่

เกิดขึ้นในตอนนี้ได้ คงมีแต่ผู้ดูแลระบบคนนี้นี่เท่านั้น

ลีมินโฮไม่ได้ให้ความสนใจแก่ตุลามากนัก แต่ส่งคำสั่งออกไปให้ ลูกน้อง

“ติดต่อสามมหาปราชญ์ทันที กำลังจะเกิดภัยพิบัติที่เมืองท่า มาโค ตุลาปลดปล่อยคลื่นพลังจิตระดับสูงกระแทกผืนน้ำเต็มๆ น่าจะ กลายเป็นสึนามิพุ่งตรงไปที่มาโค ให้สามมหาปราชญ์ช่วยหยุดยั้งภัยพิบัติ ในครั้งนี้ด้วย”

จากนั้นลีมินโฮก็หันมาพูดกับตุลาว่า “ขอโทษด้วย เธอคงเข้าใจ ว่าจิตของเธอติดอยู่ในอาณาเขตอะไรสักอย่างสินะ ถึงได้รวบรวมพลังจิตหวังจะทำลายอาณาเขตนี้ออกไป แต่จริงๆ แล้วคนที่ปิดกั้นการรับรู้ของเธอ คือ พวกเราผู้ดูแลระบบเอง ขอโทษที่ติดต่อเธอช้าเกินไป”

“ปิดกั้นการรับรู้ของผมหรือครับ” ตุลาทวนคำอย่างสงสัย

“ใช่แล้ว ความจริงพวกเราส่งคำสั่งทำให้เธอหลับ แต่จิตของเธอ กล้าแข็งเกินไปจึงต่อต้านคำสั่ง Force Sleep ได้ ร่างจิตของเธอตอนนี้ลอย อยู่เหนือผืนน้ำ ห่างจากเมืองท่ามาโคประมาณ 300 กิโลเมตร แต่คำสั่ง ควบคุมให้หลับกลับทำให้การรับรู้ของเธอในตอนนี้นี้ผุดผื่นไป จนเธอรู้สึก เหมือนกับตกอยู่ในห้วงแห่งความมืดมิดรอบทิศทาง”

ลีมินโฮอธิบาย แล้วยกเลิกคำสั่ง Force Sleep ตุลารู้สึกราวกับ โลกหล้ากลับมาสดใสเหมือนเดิม ขณะที่ร่างจิตของเขาลอยอยู่เหนือท้อง ทะเลประมาณ 5 เมตร เขาก็ได้ยินเสียงระบบรายงานว่

“ผู้เล่น ตุลา สั่งหา จ้าวสมุทร บอสฉลามยักษ์ คลาส 2 ระดับ 100 ได้รับค่าประสบการณ์ 25,000,000 ได้รับ หัวใจบอสจ้าวสมุทร 1 ดวง หูดลามยักษ์ 1 ชิ้น กระดูกฉลามยักษ์ 5 ชิ้น ฟันฉลามยักษ์ 30 ซี่”

ตุลาถึงกับอ้าปากค้าง บอสตัวสุดท้ายที่มีถิ่นที่อยู่ไม่แน่นอน ต้อง
วนเวียนหาไปทั่วเกาะเริ่มต้น กลับดวงตงถึงชั้นมหาชวย ดันมาอยู่ใต้เท้า
ของเขาซะได้ ตุลาอดรู้สึกสมเพชบอสลับตัวนี้ไม่ได้ ตอนลูคัสทดลอง
พลังดาบก็ทีหนึ่งแล้ว มาตอนนี้เขาปล่อยพลังทำลายล้างอย่างไม่ต้องใจ
แต่เจ้านี้ก็ยังอุตสาหะเข้ามาตายได้อีก แต่ลีมินโฮกลับไม่ได้ให้ความสนใจ
มากนัก เขากล่าวต่อว่า

“ที่พวกเราต้องใช้คำสั่ง Force Sleep กับเธอ เพราะเธอใช้ร่างจิต
ออกจากเกาะเริ่มต้น เหตุการณ์นี้ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน พวกเราเลยต้อง
เสียเวลาประชุมกันนานกว่าที่คิด ไม่นึกเลยว่าเธอจะใจร้อนขนาดรวม
พลังจิตทำลายล้างรอบทิศแบบนี้ซะก่อน”

‘ใจร้อนนั่นหรวอ’ ตุลาอดคิดในใจไม่ได้ ร่างจิตตกอยู่ในความมืด
เกือบชั่วโหม่ง ไม่ว่าจะใครก็คงมีปฏิกริยาอย่างเขาทั้งนั้นแหละ

ลีมินโฮเห็นตุลายังคงทำหน้าที่สงสัยก็เอ่ยต่อว่า “ถ้าเธอเป็นผู้เล่น
ทั่วไปคงไม่เกิดปัญหา แต่เธอสวมกำไลผู้เยาว์ แถมยังสมัครเล่นเกมจาก
เซิร์ฟเวอร์ไซเบอร์เซี่ยตะวันออกเฉียงใต้ การที่เธอเข้าสู่ทวีปหลัก แม้จะเป็น
เพียงแค่วางจิตก็เข้าข่ายการกระทำผิดกฎ พวกเราเลยต้องประชุมเพื่อ
ตัดสินว่า การที่เธอส่งเพียงร่างจิตไปยังทวีปหลัก ผิดกฎของเกมนี้หรือไม่
ที่ประชุมลงมติว่า ไม่ผิดกฎ สบายใจได้”

“หมายความว่า ผมสามารถส่งร่างจิตไปที่ทวีปหลักได้ใช่ไหมครับ”
ตุลากล่าวอย่างตื่นเต้น

ลีมินโฮอดยิ้มออกมาไม่ได้ “ใช่แล้ว แต่ตราบไคที่เธอยังสวม
กำไลผู้เยาว์อยู่ เธอจะไม่สามารถนำร่างจริงออกจากเกาะเริ่มต้นได้ ไม่ว่า
กรณีใดก็ตาม จะทางเรือหรือการเทเลพอร์ตก็ทำไม่ได้”

“เทเลพอร์ตก็ไม่ได้จั้นหรวอ” ตุลาพึมพำเบาๆ ต่อให้ทำได้ เขาก็ยัง
ไม่รู้วิธีอยู่ดี

“ไม่ต้องเป็นห่วงหรอก ถ้าเป็นอาณาเขตเกาะเริ่มต้นอัลกัสหรือเกาะเริ่มต้นโซนอื่นละก็ เธอไปได้ อันที่จริงแค่เธอกำหนดเป้าหมายได้ทุกพื้นที่ในโลกเธอไปได้อยู่แล้ว และเพราะเธอสามารถสื่อจิตผ่านพลังธรรมชาติได้ วิชานาฬิกาของเธอจึงน่าจะเหนือกว่าผู้เล่นสายจิตทุกคนในเกมนี้แล้ว” ลีมินไฮพูดยิ้มๆ แต่เมื่อนึกเรื่องสำคัญขึ้นมาได้ เขาก็ถึงกับหุบยิ้ม

‘อ่าว เวิร์ดแล้วไง ดันหลุดปากซะได้ เจ้านี้ยังเทเลพอร์ตไม่เป็นนี่หว่า’ ทางด้านตุลา เมื่อได้ยินเขาก็รู้สึกร้าวกับได้รับรู้ข้อมูลล้ำค่า การเทเลพอร์ตร่างจิตที่เป็นร่างพลังงาน สำหรับเขาที่ผสมผสานจิตกับพลังธรรมชาติได้ มันจึงง่ายตายมาก ผิดกับการเคลื่อนย้ายร่างเนื้อไปด้วยซึ่งยังมีปัญหาอยู่บ้าง แต่อย่างน้อยที่สุด เขาก็นึกออกแล้วว่า การเทเลพอร์ตจำเป็นต้องกำหนดจุดหมายปลายทางที่แน่นอนให้ได้ก่อน พวกวิญญาณในเมืองร่างก็ใช้วิธีเดียวกันนี้เอง นอกจากนี้ ในตอนนี้การกำหนดจุดหมายปลายทางที่แน่นอนยังเป็นเรื่องที่ยากที่สุดสำหรับเขา ขอเพียงผสมผสานจิตเข้ากับพลังธรรมชาติ แล้วส่งจิตไปตรวจสอบพื้นที่ก่อน ไม่ว่าจะที่ไหนก็ไปได้อยู่แล้ว

ตุลายิ้มอย่างเจ้าเล่ห์ “ไม่นึกเลยว่าผมจะได้ข้อมูลสำคัญจากผู้ดูแลระบบ ขอขอบคุณมากครับสำหรับข้อมูล”

ลีมินไฮหัวเราะ เจ้าหนูนี้ทำให้เขาอดนึกถึงไอ้ประธานตัวแสบไม่ได้จริงๆ เอาเถอะ ข้อมูลการใช้วิชาเทเลพอร์ตเองก็ไม่ใช่ว่าข้อมูลลับอะไรต่อให้เขาไม่ได้หลุดปาก ไม่นานเจ้านี้ก็คงหาวิธีได้เองอยู่แล้ว ด้วยคุณสมบัติที่มีพลังจิตมหาศาล ความสามารถในการสัมผัสพลังธรรมชาติถึงขั้นควบคุมได้อย่างอิสระ และการบรรจุแก่นแท้แห่งพลัง แกรมตอนนี้ยังสามารถผสมผสานจิตกับสรรพพลังได้อีก เพียงเพิ่มเติมเทคนิคเล็กๆ น้อยๆ อีกนิดหน่อย การใช้วิชาเทเลพอร์ตก็จะสมบูรณ์แบบแล้ว

“บอกไว้ก่อนนะว่า ถึงเคสดีสงครามจะสิ้นสุดลง แต่เราจะส่งร่างจิตไปได้แค่ทวีปหลักเท่านั้น ส่วนทวีปในตำนาน หลังจบสงครามเธอยังเข้าไปไม่ได้ เพราะที่นั่นมีขอบเขตป้องกันแข็งแกร่ง มีเฉพาะผู้เล่นที่ผ่านเงื่อนไขและลงทะเบียนกับทางระบบแล้วเท่านั้นถึงจะเข้าไปได้สำหรับเธอ ยังต้องรออีกนาน”

“หึๆ แคร่ร่างจิตของผมเข้าไปในทวีปหลักได้ก็เกินพอแล้วครับ” ตุลาหัวเราะ แล้วคิดในใจว่า ‘คราวนี้องค์กรสายลับจะได้เดินทางเต็มตัวสักที ตอนแรกกะว่าจะรอให้พวกสายลับฝึกจนบรรลุอิทธิแห่งพลังและวิถีแห่งการต่อสู้ก่อน แต่คงไม่ต้องรอนานขนาดนั้นแล้ว ถ้าเราส่งร่างจิตเข้าไปให้คำแนะนำ และแอบช่วยเหลือในบางครั้ง น่าจะดำเนินการได้ไม่ยากนัก’

ขณะที่ทั้งสองคนสนทนากันอยู่ ก็มีสายดาวน์ถึงลีมินโฮ

“แย่แล้วครับบอส! ผมติดต่อไปหาสามมหาปราชญ์ แล้วทั้งสามคนมาไม่ได้ครับ ตอนนี่คงไม่มีใครหยุดคลื่นสีนามิได้แล้ว จะให้ผมประกาศว่า เมื่อทำมาไคเป็นเขตภัยพิบัติ หรือพวกเราควรจะทำสงครามข้อมูลของระบบเกมดีครับ”

“เฮ้ย! ทำไมมาไม่ได้ล่ะ” ลีมินโฮเริ่มต้นตระหนก

“คือว่าตอนนี้สามมหาปราชญ์กำลังอยู่ในอาณาเขตที่ใช้พลังพิเศษไม่ได้ครับ กว่าจะออกจากที่นั่นแล้วเดินทางมาที่มาไค คงไม่ทันเวลา”

“อาณาเขตพิเศษที่ใช้พลังไม่ได้” ลีมินโฮทวนคำ

“คือตอนนี้สามมหาปราชญ์อยู่ที่ The Royal Casino ครับ” แอดมินบอกอย่างเหนื่อยใจ

“ให้ใครเขาไปวาร์ปไปส่งให้สามมหาปราชญ์ไม่ได้หรือไงกัน” ลีมินโฮร้องเสียงดัง

แอดมินเอ่ยอย่างไม่ชอบใจนัก “ต่อให้เขาไปส่ง แต่ถ้าสามคนนั้นปฏิเสธ พวกเราก็คงจะทำอะไรไม่ได้ครับ สามคนนั้นเป็นพวกเขาแต่ใจ

แบบนี้มานานแล้ว บอสเองก็น่าจะรู้ดี”

ตุลาอดกล่าวไม่ได้ว่า “เอ่อ จริงๆ แล้วคลื่นที่เกิด มันเกิดจากผม ที่เป็นผู้เล่นไม่ใช่เหรอครับ ระบบของเกาะเริ่มต้นน่าจะป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายได้อยู่แล้วนี่ครับ”

ลีมินโฮถอนใจ “ระบบป้องกันของเกาะเริ่มต้นมันก็มีข้อจำกัด ถ้าเธอส่งพลังทำลายซัดผู้เล่นตรงๆ ไม่ว่าจะตั้งใจหรือเจตนา ระบบจะไม่คิดค่าความเสียหาย แต่ถ้าเธอระเบิดภูเขา แต่ดันมีคนอยู่ข้างล่าง โดยที่เธอไม่รู้ว่ามีคนอยู่ พวกนั้นก็ตายได้เหมือนกัน มันอยู่ที่เจตนา คลื่นสึนามิมันก็กรณีเดียวกัน ถือว่าเป็นลูกหลงจากการต่อสู้ที่เธอไม่ได้ตั้งใจจะทำร้ายใคร และอยู่ในหมวดภัยพิบัติตามธรรมชาติ ถึงคราวนี้จะเกิดจากผู้เล่นก็ตาม”

แอดมินถามลีมินโฮทันที “ตกลงจะให้ผมประกาศเป็นภัยพิบัติฉุกเฉินไหมครับ หรือพวกเราจะส่งคำสั่งแทรกแซงข้อมูลดีครับ”

ลีมินโฮถามกลับ “ความรุนแรงล่ะ”

“ความเร็วอยู่ที่ 600 กิโลเมตรต่อชั่วโมงครับ เมื่อเข้าสู่ชายฝั่ง ความสูงของคลื่นลูกแรกน่าจะประมาณ 60 เมตร จุดเกิดเหตุอยู่ห่างจากชายฝั่งประมาณ 300 กิโลเมตร อีกสื่บกว่านาที่จะไปถึงครับ”

เมื่อตุลาได้ยินก็อดรู้สึกผิดไม่ได้ ภัยพิบัติคราวนี้เกิดจากฝีมือของเขาซัดๆ เขาจึงตัดสินใจพูดแทรกว่า

“ถ้ายังไง ให้ผมเป็นคนจัดการก็ได้เนะครับ ผมจะแข่งแข่งน้ำทะเลบริเวณท่าเรือเพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดกับตัวเมืองเองครับ ส่วนนอกเมือง ผมจะแข่งแข่งน้ำทะเลเท่าที่ทำได้”

ลีมินโฮคิดทบทวนอยู่ชั่วครู่ แล้วพยักหน้ารับ “เอ่อ...ถ้าเป็นไปได้ พวกเราก็ไม่อยากแทรกแซงระบบ เพราะโลก MWO ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนสัมพันธ์กัน ดังนั้นเกมนี้จึงไม่มีระบบฟื้นฟูสภาพแวดล้อม เธอมั่นใจว่าจะ

หยุดยั้งคลื่นยักษ์ได้หรือเปล่า”

“แน่นอนครับ ขอขอบคุณมากที่ให้โอกาสผมแก้ไขความผิดพลาด”
ตุลาได้รับคำ แล้วเพิ่งสมาธิเคลื่อนย้ายร่างจิตไปที่เมืองมาโค

ลีมินโฮอดหัวเราะออกมาไม่ได้ “หึๆ ตั้งแต่เธอเข้ามาเล่นเกมนี้
พวกเราได้แทรกแซงการเล่นเกมนู่นมาหลายครั้งแล้ว สมกับที่เป็น
ตัวก่อปัญหาอันดับหนึ่งจริงๆ”

ร่างจิตของตุลาปรากฏขึ้นเหนือ่านฟ้า บริเวณท่าเรือของ
เมืองท่ามาโค แต่ในตอนนี้อยู่ไม่มีใครสามารถสัมผัสได้ เพราะเป็นร่างจิตที่
มีพลังหลอมรวมกับพลังธรรมชาติ จนกลายเป็นพลังงานระดับขั้นเดียวกัน
หากต้องการติดต่อสื่อสารกับเหล่าผู้เล่น เขาจะต้องสร้างร่างกาย

ตุลาค้นถึงทักษะหนึ่งที่ไม่ได้ใช้มานาน มันเป็นการใช้พลังจิตสร้าง
ร่างกายกึ่งวัตถุขึ้น ทักษะร่างเงาพลังจิตนั่นเอง

‘ถ้าเราใช้พลังธาตุผสมกับร่างเงาพลังจิต อาจสร้างร่างกายที่ดู
แล้วไม่มีความแตกต่างจากร่างจริงได้ อืม...เอาแค่รูปลักษณะภายนอก
ก็พอ ไม่ต้องละเอียดถึงขั้นสร้างอวัยวะภายใน แค่นั้นไม่น่าจะยาก’

ตุลาครุ่นคิด แล้วสร้างร่างจำลองที่หลอมรวมกับสรรพธาตุ เริ่ม
จากการสร้างแกนพลังงานก่อน เพราะจากการศึกษาการทำงานของ
โกเลมหิน ร่างวิญญาณ ร่างกึ่งพลังงานของลูน่า หรือแม้แต่วางกายของ
เหล่าภูตแสง เขาพบว่าการจะสร้างร่างจำลองที่รูปร่างมีความเสถียร จะ
ต้องมีแกนกลางคอยควบคุมพลังงานไม่ให้รูปร่างแปรเปลี่ยนไปมาอยู่ด้วย

ในเวลาไม่กี่วันที่ ร่างจิตของตุลาที่ไม่มีใครมองเห็นก็เปล่งแสง
แล้วกลายเป็นร่างกายที่ผู้คนทั่วไปมองเห็นและสัมผัสได้ ลอยอยู่เหนือ
ผิวน้ำนอกเมืองท่ามาโค จากนั้นเขาก็ใช้พลังจิตสร้างคลื่นเสียงส่งไปยัง
ผู้เล่นและ NPC ที่อยู่ใกล้ๆ ว่า

“ทุกท่าน ผมคือ ตูลา เมื่อครู่ทุกท่านคงได้ยินเสียงระเบิดมาจากทะเล ผมคาดการณ์ว่า ที่นั่นคงมีการระเบิดครั้งใหญ่เกิดขึ้น เพื่อความไม่ประมาท ผมคิดว่าพวกเราควรเตรียมการป้องกันไว้ก่อน เพราะการระเบิดที่รุนแรงขนาดนั้นอาจก่อให้เกิดคลื่นสึนามิขนาดยักษ์ได้ ผมขอแรงทุกท่าน ที่มีเวทมนตร์ประเภทการสร้างความเป็น ให้ช่วยกันแช่แข็งน้ำทะเลร่วมกับผมด้วยครับ”

สำหรับตูลา เขาไม่คิดจะยอมรับว่าคลื่นสึนามิที่กำลังจะมาถึงเกิดจากฝีมือของเขาเด็ดขาด หากผู้ดูแลระบบแทรกแซงคลื่นก่อนหน้าที่มันจะกระทบชายฝั่ง เขาอาจหน้าแตกก็ได้ เลยประกาศออกไปแบบนี้ ส่วนใครจะเข้าร่วมหรือไม่ ตูลาไม่สนใจ เขาเพียงต้องการประกาศว่ากำลังจะทำอะไรเท่านั้น อย่างน้อยคนที่เล่นน้ำทะเลอยู่จะได้รู้ตัว ไม่ถูกแช่แข็งอย่างไม่ทันตั้งตัว

เหล่าผู้ดูแลระบบที่เกาะติดขอบจออดหัวเราะออกมาไม่ได้
หลายคนถึงกับสำลักกาแฟ หรือเครื่องดื่มที่ใช้โปรแกรมเรียกมาดื่มเล่น

“ให้ตายเถอะ! ใ้ภัยพิบัติที่กำลังจะมาถึงมันเกิดจากฝีมือตัวเองชัดๆ ดันวางทำเป็นวีรบุรุษผู้กอบกู้มหันตภัยซะงั้น”

“จะเรียกว่าหน้าด้าน หรือจอมฉวยโอกาสดีนะ ใ้หมอนี่”

“นี่มันเด็กที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะจริงหรอเนี่ย”

เหล่าแอดมินวิจารณ์กันอย่างครั้นเครง แอดมิน 01 ที่ได้รับหน้าที่ตรวจสอบการเล่นเกมนูตูลาเป็นกรณีพิเศษถึงกับหัวเราะ

“ฮ่าๆๆ ใ้หนูนี่ทำเรื่องน่าสนุกตลอด หน้าที่จับตาดูผู้เล่นคนนี้ไม่เคยน่าเบื่อจริงๆ”

‘ตอนนี้เราไม่มีผ้าปฐพีอยู่กับตัว คงสร้างได้แต่ลูกบอลความเย็น ไม่รู้ว่าจะแช่แข็งผืนน้ำได้มากขนาดไหน’ ตูลาคิดในใจอย่างกังวล โชคดีที่ร่างจริงของเขามีเกจพลังงานเพิ่มขึ้นหลายเท่า โอกาสประสบความสำเร็จน่าจะมากกว่าที่คิด

ตูลาเริ่มควบคุมสมาธิ ให้ร่างจริงสะสมพลังงาน แล้วส่งมาที่ร่างจำลอง ก่อนจะใช้พลังจิตและพลังธาตุสร้างลูกบอลอากาศแรงดันสูง แล้วควบคุมการสั่นของอนุภาคเพื่อลดอุณหภูมิ จนมันกลายเป็นลูกบอลพลังงานความเย็นจัด มวลอากาศปริมาณมหาศาลเกิดการควบแน่นกลายเป็นของเหลว จากนั้นตูลาก็ซัดลูกบอลความเย็นเข้าปะทะผืนน้ำ แล้วเริ่มรวบรวมพลัง สร้างลูกบอลความเย็นลูกใหม่อย่างต่อเนื่อง

ในบรรดาผู้เล่น มีหลายคนที่ไม่สนใจคำเตือนของตูลา คลื่นสึนามิในโลกจริงอาจน่ากลัว แต่ร่างกายในเกมของพวกเขาแข็งแกร่งกว่าในโลกจริงเป็นสิบเป็นร้อยเท่า คลื่นสึนามิจริงไม่ใช่ภัยพิบัติ แต่เป็นความท้าทายที่น่าลึกลับต่างหาก ทำให้เมื่อลูกบอลความเย็นของตูลาจมลงไปในน้ำไม่นานก็เกิดการระเบิดอย่างรุนแรง ผืนน้ำบริเวณท่าเรือกลายเป็นทะเล น้ำแข็งภายในเวลาไม่กี่วินาที ผู้เล่นหลายคนที่ยืนจากน้ำไม่ทันถึงกับติดแหงกขยับไปไหนไม่ได้

“เฮ้ย! ดูนั่น” ผู้เล่นจำนวนมากที่อยู่บนชายฝั่งชี้มือไปที่ท้องทะเลจากผืนน้ำที่ราบเรียบ ตอนนี้นั้นมันค่อยๆ ยกตัวขึ้นจนกลายเป็นกำแพงสูงราวกับภูเขา และกำลังเคลื่อนตัวเข้าหาชายฝั่ง

‘ลูกบอลความเย็นที่ใช้เวลารวบรวมพลังไม่นานคงด้านคลื่นยักษ์ที่เกิดจากการรวบรวมพลังจิตมานานกว่าครึ่งชั่วโมงไม่ได้จริงๆ ยิ่งไม่มีผ้าปฐพีเสริมพลัง แถมยังไม่ได้โบนัสจากการใช้ดาบ ลูกบอลความเย็นของเรายิ่งมีอนุภาพต่ำกว่าที่คิด’ ตูลาคิดในใจ แต่แล้วเขาก็สัมผัสถึงบางสิ่งบางอย่างที่แฝงอยู่ในคลื่นยักษ์ได้

ในขณะที่ผู้เล่นส่วนใหญ่รู้สึกว่ คลื่นยักษ์ซึ่งเคลื่อนเข้ามาใกล้
น่าตื่นเต้นมาก และหลายคนเร่งพลังพิเศษชุดคลื่นยักษ์เต็มกำลัง ทว่า
ผลลัพธ์กลับเหนือความคาดหมายคือ พลังพิเศษของพวกเขาที่กระทบกับ
คลื่นยักษ์แทบไม่ต่างจากไข่กระทบหิน ตุลาที่บังคับร่างจำแลงเข้าไปใกล้
คลื่นยักษ์ แล้วใช้พลังจิตควบคุมการสั่นของอนุภาคให้ลดลงถึงขีดสุดทันที

ที่แท้คลื่นยักษ์ที่โถมเข้าหาฝั่งนั้นแฝงไปด้วยพลังจิตมหาศาลที่เขา
ระเบิดออกมาในช่วงพริบตา แถมยังผสานกับพลังจิตมหาศาลของบอส
ฉลามที่ระเบิดออกมาก่อนตายอีกต่างหาก พลังพิเศษของเหล่าผู้เล่นจึง
แทบไม่มีผลใดๆ ต่อคลื่นยักษ์ลูกนี้เลย แต่เมื่อมันเป็นคลื่นที่แฝงไปด้วย
พลังงานส่วนหนึ่งของตุลา การสั่งให้มันสร้างอาณาเขตลดอุณหภูมิจึง
ไม่ใช่เรื่องยาก เพียงช่วงพริบตา คลื่นยักษ์ที่ทอดยาวไปหลายกิโลเมตรก็
กลายเป็นภูเขาน้ำแข็งขนาดมหึมา

หลังจากตุลาใช้พลังจิตสั่งการควบคุมพลังไปจนหมดสิ้น ร่าง
จำแลงของเขาก็เปล่งแสงออกมาชั่วคราว แล้วเริ่มสลายตัว จากนั้นจิตของ
เขาก็กลับสู่ร่างจริงที่อยู่ในเกาะร้างทางทิศตะวันออกเหมือนเดิม

ผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ต่างเข้าใจว่า ตุลาใช้พลังเกินขีดจำกัด จน
ร่างกายไม่สามารถทนทานได้ถึงกับเสียชีวิต สำหรับผู้เล่นหลายคนที่เสียชีวิต
จากคลื่นยักษ์ ระบบกลับแจ้งว่า พวกเขาถูกสังหารโดยบอสจ้าวสมุทร
ฉลามยักษ์ การกระทำของตุลาจึงก่อให้เกิดตำนานของวีรบุรุษผู้สละชีพ
ปกป้องเมืองท่ามาโคและผู้เล่นนับพันนับหมื่น

ตำนานของปรมาจารย์ที่กลายเป็นวีรบุรุษแห่งเกาะเริ่มต้น